74STE JAARGANG No. 9707 DINSDAG 31 DECEMBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

1957: Autonomie opnieuw beproefd

HIGHLIGHTS en dieptepunten in EEN JAAR ANTILLIAANSE historie

Niemand zal durven beweren, dat het jaar dat zich thans ten einde spoedt, niet zijn sporen op de Antilliaanse gemeenschap heeft nagelaten. Hoewel het moeilijk is bij het opsommen der gebeurtenissen, die de Antillen in het voorbije jaar beroerden, geheel schematisch te werk te gaan omdat veel zo niet alles van hetgeen de gemoederen bezig hield met elkaar verband houdt en gezien moet worden in het licht van een onstuimige groei naar meerdere zelfstandigheid, vallen deze gebeurtenissen toch in enkele groepen uiteen.

Daar zijn allereerst de schermutselingen aan het arbeidsfront. Reeds in het begin van het jaar ontstond onrust bij de Lago. Het was voor de buitenstander moeilijk zich een juist beeld te vormen van de situatie en speciaal de acties van de Petroleum Workers Federation of Aruba, die zich in die dagen nogal roerde, op de voet te volgen. Pas na een driedaags referendum kon men de kansen enigszins berekenen. Van de 93% uitgebrachte stemmen waren er 49,8% tegen de L.E.C., hetgeen echter niet hoefde te betekenen, dat zij als een steun aan de P.W.F.A. moesten worden opgevat. Wat daarna geschiedde, demonstreerde onmiskenbaar het misnoegen van de Lago. Een loonsverhoging bleef uit. Voor Kerstmis werd geen extra uitkering in het vooruitzicht gesteld. Leerlingen van de Technische School kregen ontslag, het kantoor Personeelsaanname werd gesloten. En toen het Statenlid Geerman zich in een telegram tot de regering wendde met het verzoek buitenlandse arbeidskrachten plaats te doen maken voor Antillianen, liet Lago weten dat het er niet aan dacht de buitenlandse geschoolde arbeiders aan de dijk te zetten, om de eenvoudige reden dat deze onmisbaar waren. Tenslotte onttrok Lago iedere steun aan het L.E.C.-blad "Noticiero". De horizon werd enigszins opgehelderd, toen Lago en L.E.C. in juni overeenkwamen dat de lonen met 3% zouden worden verhoogd. Nadien heeft de P.W.F.A. geen merkbare activiteit meer ontplooid.

De Petroleum Workers Federation of Curaçao had bij de C.P.I.M. meer succes hoewel de eerlijkheid gebiedt, dat een groot percentage van dit succes op rekening van de N.V.V.-secretaris van Tilburg moet geschoven worden, waarvan het bekend is, dat hij als adviseur van de onervaren P.W.F.C. naar Curaçao was gekomen, doch die in feite gedurende de dagen van zijn verblijf op dit eiland het heft van de vakbond van petroleumarbeiders geheel in handen nam.

Op 19 en 20 maart verklaarde zich 71,4% van de stemgerechtigde werknemers bij de C.P.I.M. voor een vertegenwoordiging door de P.W.F.C. De bond kon echter het duel met de ervaren leiders van de C.P.I.M. niet aan en stelde een treffen uit, totdat de heer van Tilburg was gearriveerd, voor wie dit arbeidsprobleem in de op het gebied van de arbeidsverhoudingen nog onontwikkelde Antillen een zachtgekookt eitje was. Toen de besprekingen vastliepen, stelde hij in eigen persoon op een openbare bijeenkomst de C.P.I.M. het ultimatum, dat wanneer binnen een gestelde termijn niet aan de verlangens van de bond was voldaan, een staking zou worden uitgeroepen. Door bemiddeling van niemand minder dan mr Berger kwamen de partijen echter weer aan de conferentietafel te zitten en was het resultaat een C.A.O. Althans, in het officiële communiqué werd het zo genoemd. De heer Van Istendael secretaris-generaal van het Internationaal Christelijk Vakverbond, die enige tijd daarna Curaçao bezocht, noemde de overeenkomst niets meer dan een loonregeling.

In diezelfde tijd kwam ook tussen de O.G.E.M. en de Unie van Werknemers in dit bedrijf een C.A.O. tot stand.

Een nogal zwarte bladzijde in de geschiedenis van de Antilliaanse arbeidersorganisatie was de wilde staking in de Arubaanse haven van 13 tot 20 augustus. Zowel de staking zelf als de wijze waarop zij werd bezworen vormden weer een duidelijke aanwijzing, dat in de Nederlandse Antillen de vakbond nog in de kinderschoenen staat.

De Bakkersbond op Curaçao weerde zich eveneens in het voorbije jaar. Nadat reeds vroeger tengevolge van afgedwongen sociale verbeteringen de broodprijs aanzienlijk was gestegen, gingen de bakkersbedrijven ten gevolge van een toegestane 10 procents loonsverhoging opnieuw tot een correctie van de broodprijs over. Ditmaal nam minister Kroon het besluit, dat de broodprijs welke op 1 december gold, moest aangehouden worden. Het maakte daarbij de indruk, dat dit prijsbeheersingsbesluit op nogal eenzijdige wijze tot stand was gekomen, omdat van een voorafgaand overleg tussen belanghebbenden en deskundigen niets bekend werd.

De Ambtenarenbond betrok een eigen kantoorruimte en kwam hiermede geheel op eigen benen te staan; het ledental nam belangrijk toe. Zolang deze bond echter niet over een kracht beschikt die zich geheel aan de ambtenarenbelangen kan wijden, zal deze vereniging zich wel nimmer voldoende kunnen ontwikkelen. In de belangrijke onderwerpen, die reeds geruime tijd punt van bespreking met de overheid vormen, kwam weinig of geen schot.

Positie P. G. en zaak de Wit

Een andere belangrijke groep van gebeurtenissen, waren die op staatkundig en politiek terrein.

Gouverneur Speckenbrink, die op 24 april zijn ambt aanvaardde, werd al aanstonds geconfronteerd met de "affaire-de Wit" en de daarmede verband houdende kwestie met de Procureur-Generaal. In de zaak van de P.G. werd de weg van de minste weerstand bewandeld. Dr van Binsbergen ging „vrijwillig" heen, nadat gebleken was, dat men in Den Haag de Antilliaanse sententie over de positie van deze hoge functionaris niet van de hand wilde wijzen.

De zaak- de Wit sleepte zich (binnenskamers) voort, totdat twee dagen voor Kerstmis plotseling — doch voor ingewijden toch niet onverwacht — het uitzettingsbevel tegen deze journalist afkwam. De Wit deed een beroep op de gouverneur en wacht thans af, wat deze zal beslissen. Zo gaat het nieuwe jaar met dezelfde geruchtmakende zaak openen, waarmede het oude sloot. Een wijziging in de regering als gevolg van het uitwijzingsbesluit bleef daarbij in de schaduw, alhoewel daarmede de invloed van de links gerichte democratische partij in niet geringe mate werd vergroot.

Cause celèbre

De dollarlening werd een "cause celèbre", waarover het laatste woord nog wel niet gezegd zal zijn. De Curaçaose Eilandsraad had zeker aannemelijke argumenten om zich tegen de lening te verklaren. Doch hetgeen zich rondom deze historische eilandsraadvergadering afspeelde, was nogal koddig. Gedeputeerde Evertsz nam de benen, doch werd in no time door... Gedeputeerde Evertsz opgevolgd! Aruba keurde de lening goed, evenals de Staten zelf. Curaçao kwam toen in zoverre op het eens genomen besluit terug, dat het besloot van de lening gebruik te maken naar behoefte en op het daartoe geëigende tijdstip.

De Raad van Bonaire was plotseling "om", doordat de heer Chirino naar het anti-democratische kamp overliep. De Gedeputeerden Hellmund en Abraham werd personae non gratae verklaard en kregen het zwaar te verduren. Maar zij lieten de storm over zich heengaan en bleven aan. Toen de verhouding 5-4 tenslotte toch weer 4-5 werd doordat de heer Martis die dags daarna tot hoofdcontroleur bij Openbare Werken werd benoemd, de weegschaal opnieuw in het voordeel van Abraham c.s. deed overslaan, was het uit met de kleine revolte van de oppositie.

Op de Bovenwinden lokte de ontheffing van de heer W.G. Buncamper uit de functie van wnd.-gezaghebber van de Bovenwinden en de benoeming van de heer H. A. Hessling ernstig protest uit. De eilandsraad zond over deze aangelegenheid zelfs een telegram naar de regering.

Na een filmvoorstelling in het Odeontheater te Londen, waar o.a. Koningin Elizabeth van Engeland aanwezig was, werd de Amerikaanse filmster Jayne Mansfield, die Nederland bezocht, aan de Koningin voorgesteld.

Kwartsz — Croes — de Boer — Immerzeel

Schokkend was ook hetgeen zich de laatste weken op Aruba afspeelde. De ambtstermijn van gezaghebber Kwartsz werd niet verlengd. Een zeer onelegante handelwijze van de regering, waarvan velen aannemen, dat deze niet alleen werd ingegeven door het motief, dat de gezaghebber binnenkort de pensioengerechtigde leeftijd zou bereiken.

De regering ontketende inmiddels door haar weigering de heer Kwartsz voor een herbenoeming voor te dragen een kettingreactie, die waarschijnlijk na de jaarwisseling zal voortduren. De wnd.-gezaghebber Porfirio Croes werd, verdacht van bepaalde onwettige handelingen, aangehouden, waarna de regering de figuur van een tijdelijk gezaghebber creëerde in de persoon van een plaatsvervangende ambtenaar in dienst van het kabinet van de gouverneur, de heer de Boer. Deze verbood aanstonds na zijn ambtsaanvaarding alle politieke vergaderingen op Aruba en was al spoedig een omstreden figuur, niet om zijn persoon, doch om zijn functie waarvan velen aannamen, dat deze onwettig was. Eigenaardig in dit verband was, dat een oekase welke enige dagen na de benoeming in de krant kwam, uitging van de waarnemend gezaghebber en niet van de tijdelijk gezaghebber. Ook over deze benoeming is zeker het laatste woord nog niet gesproken. Een bijkomstigheid is daarbij, dat de heer Croes de rechter-commissaris Immerzeel aangeklaagd heeft wegens valsheid in geschrifte en wederrechtelijke vrijheidsberoving!

Een belangrijk staatkundig gebeuren was de beëdiging van de heer M. P. B. Gorsira als wnd-gouverneur van de Nederlandse Antillen op 18 oktober. Hierdoor kwam het gouverneurschap tijdens afwezigheid van de gouverneur in handen van een Antilliaan. Tragisch was het plotseling verscheiden van de algemeen geachte gezagsdrager nauwelijks twee maanden na diens zo eervolle benoeming.

Arubaans patriot ging heen

Nog een andere Antilliaan, die een grote invloed op het politieke leven heeft gehad, ging dit jaar heen. Het was Henny Eman, de bekende leider van de A.V.P. en de grote Arubaanse patriot. Na de debacle die zijn partij in de laatste verkiezingen leed, was het hem niet meer mogelijk de veerkracht en energie op te brengen, waardoor zijn optreden in vroeger jaren steeds werd gekenmerkt. Dat velen van zijn politieke tegenstanders verzuimden hem naar zijn laatste rustplaats te begeleiden, betekende een laatste gemiste kans om deze man de eer te geven, die hem om de grote liefde voor de zaak waarvoor hij zijn leven lang streed, toekwam.

Kerkelijk leven

Op kerkelijke gebied zal het jaar 1957 in de Antilliaanse geschiedenis geboekstaafd blijven als het jaar waarin Mgr. J.M. Holterman tot bisschop werd gewijd. De nieuwe apostolische vicaris stelde in het eerste jaar van zijn hoge ambt een aantal spectaculaire daden. Zo bracht hij o.m. enkele leden van de Congregatie der Lazaristen naar de Nederlandse Antillen, en liet hij Dominicaner Broeders naar Curaçao komen.

Zijn voorganger, Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt, die uit handen van Mgr Holterman de Pauselijke bulla ontving waarbij hem de eretitels van Pauselijk Troonassistent, Romeins Graaf en Huisprelaat van Z.H. de Paus werden verleend, overleed enige maanden later en werd onder grote deelneming in het priestergraf te San Mateo bijgezet.

Hoogtepunten uit het kerkelijk leven waren o.a. nog de inwijding van de door de jongens van het G.O.G. zelf gebouwde kapel, het driedaags Maria Congres voor de Jeugd, het 50-jarig jubileum van het kerkkoor van Santa Ana, en het 75-jarig bestaansfeest van de kerk van Pietermaai, en de uitbreiding van het Juvenaat, dat thans 25 jongens telt en waarvan de nieuwe kapel op derde Kerstdag werd ingewijd.

Clubs en monumenten

Een vijftal clubs werd geopend of kreeg een nieuwe behuizing. Het waren de Club Bellevue aan de Fokkerweg, het Clubhuis van de Buurtvereniging Pedro Luis Brion, de Clubs der Bonairianen en Venezolanen, en het nieuwe clubgebouw van Sociëteit De Gezelligheid.

Twee monumenten werden toegevoegd aan de reeks welke het stadsbeeld van Willemstad reeds verfraaien. Het waren het standbeeld van Koningin Juliana en het monument voor de Gevallenen.

Nog heel wat meer is er in het voorbije jaar op de eilanden boven en beneden de wind gebeurd, waarvan veel niet minder belangrijk dan het bovenvermelde. Het kan hier echter om zijn grote uitgebreidheid niet allemaal herschreven worden. Doch in de annalen der Antilliaanse geschiedenis staat het opgetekend en wordt het naar verhouding een gelijke betekenis toegekend als al het voorgaande voor de uitgroei van dit jonge land, dat bestaat uit zes wijd verspreide eilanden in de omarming van een nog jong continent.

Op Kerstmis waren de kerken in INDONESIE overvol

Nederlanders in Bandjarmassin kunnen nog niet gemist worden

Arrestaties i.v.m. aanslag op Soekarno

Djakarta. — De katholieke en protestantse kerken in Indonesië zijn tijdens de Kerstdagen overvol geweest. In de Kerstnacht was de belangstelling zo groot, dat velen in Djakarta geen kans zagen de kerkgebouwen binnen te komen. Ondanks de massa-evacuatie hebben de Nederlanders hun best gedaan het Kerstfeest zo bewust mogelijk te vieren. Ook de Nederlandse evacué's in Singapore hebben er van gemaakt, wat er van te maken viel. In de kampen zijn Kerstdiners geserveerd en het Nederlandse consulaat heeft handen vol werk gehad aan het verpakken van distribueren van vele honderden Kerstpakketten, die door goede gevers van velerlei nationaliteiten waren samengesteld.

Ambtenaren van de immigratiedienst hebben medegedeeld, dat de meesten van de Nederlandse onderdanen in Bandjarmassin daar zullen blijven, omdat zowel het provinciaal bestuur als de particuliere bedrijven hun diensten nog nodig hebben. Alleen de werkloze Nederlanders, en zij, die door Indonesische krachten kunnen worden vervangen, zullen naar hun vaderland worden gerepatrieerd.

Volgens de ambtenaren zijn in Bandjarmassin 93 Nederlandse gezinshoofden geregistreerd, met een totaal van 394 Nederlandse onderdanen. Een deel van hen is in regeringsdienst werkzaam bij de douane, de rechterlijke macht en het onderwijs, terwijl de overigen leidende posities innemen bij de Nederlandse bedrijven.

Naar in Djakarta is gemeld, heeft communistisch China aan Indonesië omvangrijke handelsaanbiedingen gedaan, aldus meldt Reuter. Volgens Radio-Djakarta zou China bereid zijn rijst aan Indonesië te leveren en 40.000 ton rubber af te nemen.

Zakenkringen in Djakarta zeiden, dat China in januari, februari en maart aanstaande rijst naar Indonesië zal verschepen. Deze, gewoonlijk welingelichte, kringen verklaarden, dat China een lagere prijs vraagt voor de rijst dan Thailand, waar de Indonesische regering de benodigde rijst koopt.

In het bericht van Radio-Djakarta werd voorts nog gezegd, dat Indonesië ook rijst zal invoeren uit Italië, Egypte, Thailand en Spanje.

Volgens Radio-Djakarta zou China bereid zijn 20.000 ton rijst te zenden op een normale handelsbasis. Ook zou China kredieten hebben aangeboden voor de bouw van textielfabrieken.

Met betrekking tot de mededeling, dat China 40.000 ton rubber zou willen kopen, werd in gezaghebbende handelskringen verklaard, dat men daarover niets gehoord had.

Een der handelslieden zeide: „Het is moeilijk te zeggen. De rubbermarkt in Djakarta heeft in het geheel niet gereageerd op dit bericht. Ik zou alleen een reaktie verwacht hebben, als er een aankoop gedaan zou zijn. Het is moeilijk te vroeg voor grote kooporders, zoals iemand zei, „maar die moet toch ergens vandaan komen. Toe brake was geweest."

Het aantal arrestaties, dat totdusver is verricht op president Soekarno op 30 nov., bedraagt thans 71. Dat is in een communiqué van het Indonesische leger bekend gemaakt. Onder de arrestanten bevindt zich volgens kolonel Soekendro, hoofd van de Inlichtingendienst van het leger, leden van de Darool Islam, militairen en buitenlanders, wier nationaliteit niet is bekend gemaakt.

Gistermiddag om 5.00 uur opende de heer A. D. Leon zijn nieuwe zaal „El Siglo" in de Breedestraat Punda. De foto geeft een overzicht van de zaak met op de voorgrond de heer en mevr. Leon.

De Wit richt zich in uitgebreid beroepschrift tot gouverneur

Willemstad. — De heer A. de Wit, hoofdredacteur van „Beurs- en Nieuwsberichten", heeft zich met het hiernavolgend beroepschrift tot de Gouverneur der Nederlandse Antillen gewend:

Aan Zijne Excellentie de Heer Gouverneur van de Nederlandse Antillen te Willemstad.

Geeft eerbiedig te kennen:

ADRIAAN DE WIT, hoofdredacteur van het dagblad „Beurs- en Nieuwsberichten", wonende aan de Panoramaweg nr 13 op Curaçao, hierna te noemen appellant, ten deze domicilie kiezende aan de Pietermaaiweg nr 6 op Curaçao, zijnde ten kantore van de praktizijn Mr Dr Johan Louis Albert Visser;

dat op 23 december 1957 aan appellant is uitgereikt een authentiek afschrift van een bevelschrift van de Heer Procureur Generaal in de Nederlandse Antillen dd. 23 december 1957, waarvan een door appellant gewaarmerkt afschrift hierbij wordt gevoegd (Bijlage I) en waarbij ZijnHoogEdelGestrenge, gelet op het Besluit van 7 februari 1945 nopens toelating in en uitzetting uit de Nederlandse Antillen (P.B. 1945 nr 27), overeenkomstig ontvangen opdracht aan appellant beveelt om de Nederlandse Antillen te verlaten binnen 30 dagen na de uitreiking van dat bevel, met verbod om terug te keren in de Nederlandse Antillen;

dat appellant mitsdezen tegen dit bevel beroep doet op Uwe Excellentie, zulks op grond van de navolgende bezwaren;

dat gemeld Besluit van 7 februari 1945 op 23 december 1957 geen rechtskracht meer bezat, gelijk nader wordt betoogd in Bijlage II van dit request, zodat op grond daarvan geen uitwijzing kan geschieden;

dat ook geen andere wettelijke regeling bestaat, noch in het bevelschrift is aangehaald, op grond waarvan de Heer Procureur Generaal of enige andere autoriteit daartoe bevoegd zou zijn;

dat overigens, ook al ware gemeld Besluit is casu (nog) verbindend, ook op grond daarvan geen uitwijzing zou kunnen geschieden;

dat in voornoemd Besluit van 7 februari 1945 als reden van uitwijzing wordt vereist, dat het verblijf van de uitgewezene niet wenselijk wordt geacht met het oog op de zedelijkheid, de openbare orde of de publieke rust, de veiligheid of het algemeen belang;

dat in het beroepen Bevelschrift als zodanige redenen worden genoemd: de openbare orde, de publieke rust en het algemeen belang, een en ander in het bijzonder met het oog op de handhaving van (1) het gezag, (2) de arbeidsvrede, (3) de vriendschappelijke verhoudingen tussen de in Nederland geborenen en andere bevolkingsgroepen, (4) de goede verhoudingen met nabuurlanden en (5) de liefde en eerbied voor het Koninklijk Huis;

dat de uitwijzing van een ingezetene een zo uitzonderlijke en drastische maatregel is, nadelig — fataal wellicht — niet alleen voor hemzelf doch veelal ook voor derden, dat hiertoe slechts mag worden overgegaan, indien de instellingen en begrippen „met het oog waarop" zijn verblijf „niet wenselijk" wordt geacht, op ontoelaatbare wijze door hem worden geschaad of bedreigd, zonder dat zulks hem door andere wettige middelen kan worden belet;

dat, indien appellant zich waarlijk had schuldig gemaakt aan staatsgevaarlijke acties, niet aan te nemen is dat de Overheid hem zo lang vrij zou hebben gelaten:

— blijkens het antwoord van Z. Exc. de Heer Minister van Justitie had de Regering (dus ingevolge art. 37 Ant. SR. de Gouverneur tezamen met de Ministerraad) op 19 februari 1957 reeds tot deze uitwijzing besloten;

— blijkens datzelfde antwoord zijn de publicaties, op grond waarvan tot die uitwijzing werd besloten, meer dan een jaar, soms twee jaar geleden verschenen;

— in al die tijd is door geen enkel concreet feit bewezen, dat de te beschermen begrippen of instellingen ook maar in de minste mate zijn geschaad of gevaar hebben geleden;

dat in het Bevelschrift geen **feiten** worden genoemd op grond waarvan appellant verder verblijf hier te lande ongewenst zou zijn;

dat hij ook tevoren nimmer in staat is gesteld zich te **verdedigen** tegen bezwaren, welke van officiële zijde zouden bestaan tegen zijn publicaties, welke bezwaren hem nimmer kenbaar zijn gemaakt;

dat ook nimmer door of op last van de Heer Procureur Generaal een **strafrechtelijk onderzoek**, en nog minder een **vervolging** tegen hem is ingesteld terzake van enig persdelict, waaronder de aanranding van bovengenoemde instellingen en begrippen toch stellig gerekend had moeten worden;

dat niet aannemelijk is, dat feiten, welke geen aanleiding geven tot strafrechtelijk onderzoek, wèl zouden nopen tot een zoveel zwaarder treffende maatregel als een uitzetting uit het land waar de getroffene **zeventien jaren** heeft gewoond en gewerkt;

dat immers in een democratisch rechtsbestel de Overheid niet nodeloos den Rechter zal passeren;

dat de Regering zelfs niet eens gebruik heeft gemaakt van het wettelijke **„droit de réponse"**;

dat, gelijk gezegd, geen specifieke feiten ten laste zijn gelegd, waarop appellant zich kan verdedigen, hoezeer het beroepschrift van P.B. 1945 nr 27 toch ongetwijfeld een recht van verdediging vooronderstelt;

dat appellant te allen tijde bereid is zich te verantwoorden op hem alsnog ten laste te leggen feiten, doch voorshands niet anders kan doen dan met klem te ontkennen, dat hij ooit de bovengenoemde instellingen en begrippen heeft benadeeld

(Vervolg naar pag. 3)

Ontstellend banditisme in Colombia duurt voort

Bogota. — Vannacht hebben bij een aanval op een boerderij in het Caldasgebied in Colombia bandieten vijftien mensen met machetes onthoofd. Dit werd te Bogotá medegedeeld.

Bonn. — De correspondent van het Londense blad „Sunday Times" meldt, dat in West-Duitsland onder leiding van de raketspecialist Mohr wordt gewerkt aan een kleine kunstmaan, die met een elftrapsraket in zijn baan gebracht zal moeten worden. Deze kunstmaan moet binnen drie jaar worden afgeschoten. De gelden voor de proef komen uitsluitend van particuliere zijde.

Uitgeefster van „BEURS" wendt zich in request tot gouverneur

Willemstad. — Behalve de heer A. de Wit zelf heeft ook de Uitgeefster van het dagblad „Beurs en Nieuwsberichten", de N. V. Curaçaose Drukkerij en Uitgevers Mij., zich in een request tot de Gouverneur gewend, waarin zij de argumenten die in het beroepschrift werden naar voren gebracht onderschrift en er op wijst, dat een eventuele uitwijzing van haar werknemer A. de Wit een zeer ernstige bedreiging voor de voortzetting van haar bedrijf vormt.

In het algemeen, aldus het request, zal het ook zeer moeilijk zijn tijdig een competente hoofdredakteur in de plaats van de heer De Wit te vinden. En te meer zal het bezwaren ontmoeten een goede journalist voor deze functie te ambiëren, wanneer bekend is, dat op de Nederlandse Antillen de onafhankelijkheid der journalisten in gevaar wordt gebracht.

Het request wijst er voorts nog op, dat de regering reeds enige tijd geleden een ontwerp-landsverordening heeft ingediend, die o.m. de bepaling bevat, dat iemand, die meer dan 12 jaar op de Nederlandse Antillen woonachtig is, niet meer kan uitgezet worden.

Tenslotte geeft de Uitgeefster nog als haar opvatting te kennen, dat het in het algemeen onmogelijk zal zijn op de Nederlandse Antillen een dagblad uit te geven wanneer de rechten van vrijheid van pers niet gewaarborgd worden.

Gistermiddag nam onder-inspecteur 1e klasse Beeldstroo afscheid van het Politiekorps in de „soos" op Mundo Nobo. Op de foto links de heer Beeldstroo en rechts commissaris Botterweg, nadat hij een geschenk aan de heer Beeldstroo had overhandigd.

Onderinspecteur BEELDSTROO nam afscheid van het Politiekorps

Willemstad. — Onderinspecteur Beeldstroo, die kortgeleden van Z. E. de Gouverneur de Gouden Medaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau ontving. i.v.m. zijn vertrek naar Suriname, nam gistermiddag in de „soos" van P.S.V. afscheid van zijn collega's.

Als eerste spreker trad naar voren commissaris Botterweg. Spreker bracht in herinnering, dat de scheidende dezer dagen een onderscheiding ontvangen had. Hij zeide, dat dit de eerste maal was, dat het korps er in is geslaagd de uitreiking van een dergelijke onderscheiding ceremonieel te doen plaats vinden. De heer Botterweg zeide voorts, dat de heer Beeldstroo zijn loopbaan begonnen was als fuselier, en nu afscheid neemt als onder-inspecteur 1e klasse. „Kleine daden maken het ambt groot", zo ging de heer Botterweg verder, en wees er op, dat de heer Beeldstroo altijd zijn dienst perfekt had gedaan. Hij bedankte hem voor alles wat hij voor de Politie heeft gedaan. „Hij heeft er aan meegeholpen het begrip „Politie" inhoud te geven", aldus de heer Botterweg.

Verder legde spreker de nadruk op de collegialiteit van de scheidende en wenste hem en zijn familie het allerbeste toe in Suriname.

Namens het personeel overhandigde de heer Botterweg de scheidende een filmcamera met enkele filmrollen en een apart geschenkje voor mevr. Beeldstroo.

Na de heer Botterweg sprak de heer Schouwé namens de baseballafdeling. „Als hij zich voor iets geeft, dan doet hij dit helemaal", aldus de heer Schouwé. Ook van de baseballafdeling ontving de heer Beeldstroo een stoffelijk aandenken, dat hem werd overhandigd door de madrina van deze afdeling.

Hierna sprak de heer Molly namens de Politieharmonie. De heer Molly zag zich — nu de heer Beeldstroo de harmonie gaat verlaten — geplaatst voor de moeilijkheid hoe weer „in de maat te komen". Tevens zag hij in de heer Beeldstroo een steunpilaar van de harmonie weggaan. „En om een nieuwe te construeren, zal nog een tijdje duren, en vooral gedurende de constructie van die pilaar zullen wij u missen", aldus de heer Molly. Ook van deze afdeling ontving de heer Beeldstroo een toepasselijk geschenk, nl. een paar platen.

Hierna sprak de hoofd-inspecteur De Jager enkele woorden tot de scheidende. „Ik kan niet anders zeggen, dat het werk van de heer Beeldstroo áf was, gedurende de korte tijd dat ik hem ken, aldus de heer De Jager.

Als laatste spreker kwam naar voren de heer Pauw, die memoreerde hoe gezellig hij altijd met de heer Beeldstroo kon praten over de gebeurtenissen van vroeger, over het harde werken tijdens het koninklijk bezoek en de staking op Nieuwpoort.

De heer Beeldstroo bedankte de sprekers voor hun welgemeende woorden en zeide, dat wanneer hij omziet naar de 29 jaren op Curaçao doorgebracht, hij veel goeds heeft mogen ervaren. Hij verzocht de heer Botterweg zijn oprechte dank over te brengen aan zijn superieuren voor de medewerking van hen genoten tijdens zijn verblijf op Curaçao, en hij besloot met de woorden: „Er is geen enkele kapitein, die zijn schip zonder zijn ondergeschikten, veilig de haven kan binnen brengen."

Hierna bleef men nog geruime tijd in de cantine en was er gelegenheid om de heer Beeldstroo de hand te drukken.

Jubilerenden bij de C.P.I.M. in de maand januari

Willemstad. — De onderstaande personen hopen in de maand januari een jubileum bij de C.P.I.M. te vieren.

40 jaren

1 januari P. O. Orgenia.

35 jaren

2 januari: F. Obispo; 3 januari: D. L. Capriles.

30 jaren

4 januari: R. F. Silie; 8 januari: A. A. Kenswil; 10 januari: J. Mavare; 13 januari: M. E. Leeflang; 15 januari: C. A. Nissa; 16 januari: V. O. Kleinmoedig; 20 januari: C. F. E. Parker; 21 januari: J. M. Wessels; 23 januari: P. L. Diaz Ledesma en G. B. Goeloe; 27 januari: L. H. Knaap; 28 januari: L. B. Morillo.

25 jaren

6 januari: D. J. Cicilia, E. B. Ignatia en V. Seferina; 9 januari: F. M. Jansen en G. C. de la Paz; 13 januari: E. H. O. Balsamina, L. E. Priest en A. R. Rooi; 16 januari: H. C. Martis; 17 januari: E. C. Conception; 20 januari: D. B. Clijd en J. M. Martina; 22 januari: A. B. Snijders; 24 januari: N. G. Maduro en F. A. Maria; 27 januari: H. D. Felipa en B. F. E. Holder; 30 januari: H. L. van Mulier.

Uitslagen clubkampioenschappen E. N. J.

Willemstad. — Verleden week werden de clubkampioenschappen tafeltennis van de S.V. „E.N.J." voortgezet met de wedstrijden tussen de pouls 2, 5, 4 en 6.

Na A-klasser Balentina een nederlaag te hebben toegebracht, stuitte „killer" Wilson op heftige tegenstand van Bakhuis, wiens verdediging hij niet vermocht te doorbreken. In de finale-set had de „killer" ook deze crack gecracked, had hij zijn zenuwen in de laatste ogenblikken bedwongen. Nu ontsnapte Bakhuis ternauwernood aan zijn „killer's" instinct en werd Wilson gestopt op zijn reeks van overwinningen op topspelers.

Ook Argus en G. Chap gaven een sublieme partij te zien, die in 3 sets werd uitgevochten.

De resultaten waren als volgt:

Bakhuis — Fecunda 21—12, 16—21 21—10 (1—0); Manuel — Maharay 17—21, 21—14, 17—21 (0—1); Balentina — Wilson 21—13, 19—21, 19—21 (0—1): Manuel — Fecunda 7—21 5—21 (0—1); Bakhuis — Wilson 21—14 18—21, 21—17 (1—0); Balentina — Maharay 19—21 — 23—25 (0—1); Manuel — Wilson 16—21. 8—21 (0—1); Balentina — Fecunda 13—21, 21—17, 17—21 (0—1); Bakhuis — Maharay 21—13, 21—19 (1—0); Sijlbing — F. Davelaar 9—21, 21—12, 15—21 (0—1); Argus — E. Chap 21—19, 14—21 21—10 (1—0); Argus — F. Davelaar 21—6, 21—15 (1—0); Sijlbing — Cannister 21—17, 21—17 (1—0); Argus — Cannister 21—9, 21—7 (1—0); Sijlbing — G. Chap 15—21, 19—21 (0—1).

Luchtvaart-examens

Uitslag van de in november 1957 te Curaçao en Aruba gehouden examens voor de Luchtvaart:

CURACAO: Bewijs van Bevoegdheid als verkeersvlieger der 1e klasse: Aantal kandidaten 7; geslaagd voor het gehele examen de heren W. Kielstra en J. D. Zaagman.

Geslaagd voor onderdelen de heren J. A. H. van Hemel, R. C. Hannes, P. M. J. Beukers, R. Kuipers en D. Nebbeling.

Bewijs van Bevoegdheid als Navigator (theoretisch gedeelte): Aantal kandidaten 1; geslaagd voor het theoretisch gedeelte de heer D. G. Dumper.

Bewijs van Bevoegdheid als vluchtadviseur: Aantal kandidaten 1; geslaagd voor onderdelen de heer J. J. B. Ravelli.

Bewijs van Bevoegdheid als grondwerktuigkundige A: Aantal kandidaten 2; geslaagd de heren R. A. Christiaan en L. E. Straatman.

ARUBA: Bewijs van Bevoegdheid als sportvlieger (theoretisch gedeelte): Aantal kandidaten 8; geslaagd 6, t.w. mevr. B. Himes en de heren R. Wolf, L. L. Mc Grow, T. D. Cole, B. Waserstroom en M. Jessup.

New York. — Het kustgebied van Texas en Louisiana is door storm geteisterd. Er zijn zeker 12 doden en honderden gewonden. Meer dan honderd huizen zijn vernield.

West-End:
Hedenavond geen voorstelling.
Morgenavond om 4.00 uur „Riding with Buffalo Bill" en om 6.30 uur. „The Eddy Duchin story".

Cinelandia.
Hedenavond om 8.00 uur, „Finger of Guilt"
Morgenavond om 6.00 uur „The second greatest sex" en om 8.30 uur „A hatful of Rain"

Roxy.
Hedenavond om 8.00 uur „Lost"
Morgenavond om 4.00 uur „Trouble on The Train" om 6.30 uur en 8.30 uur, „Never Say Goodbye".

C. P. N. Wachtdienst
Gedurende dit week end is de heer H. Hajenius belast met de wacht op de Pletterij.

Begrafenisverloven.
Op nieuwjaarsdag is de heer M.A. de Jongh, Kortijnweg 38 tel: 24454 belast met de afgifte van begrafenis verloven.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Veeris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
Van 7.00 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
J. J. van Kampen tel: 4326

Geneeskundige Dienst:
Dr. Gomperts tel: 2497
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer J. Scharbaai kunnen worden opgebeld onder no. 2675.
B. g. g. nad inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054
G. H. van Leeuwen tel: 2054
(Woensdag) E. v. d. Werf tel: 3101

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00 G. H. van Leeuwen tel: 2054
Van 8.00 — 8.00 E. v. d. Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel: 2096.
Van 7.30 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498

Theater Asiento:
Geen voorstelling"
Woensdag „Dance with me Henry"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Kerst- en Nieuwjaarswensen

Willemstad. — Wij ontvingen nog van de volgende bedrijven, instellingen, etc., Kerst- en Nieuwjaarswensen.

Ellis en Dania, Boekhandel Salas, Elga, S. V. „NASV", het Algemeen Nederlands Persbureau, J. A. J. Sprock inc., Martijn-Stokvis N.V., en de Caraibische Commissie.

Wederzijds wensen ook wij al onze relaties een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar.

De heren J. M. SUARES en M. Istatia namen afscheid van de Posterijen

Willemstad. — Hedenmorgen vond er in het kantoor van de Directeur der Posterijen van de Nederlandse Antillen, de Heer P. H. J. Breusers, een intieme plechtigheid plaats waarbij door de Directie en de staf van het Postkantoor afscheid werd genomen van de Heren Marcelo Istatia, brievenbesteller en Johannes Martis Suares, bediende op het Postkantoor die beide de dienst gaan verlaten. De Heer Istatia na 32 jaren dienst en de Heer Suares na 29 jaren dienst.

Beide Heren werden allereerst toegesproken door de Postdirecteur de Heer W. A. A. Goilo, die hen dankte voor de samenwerking die de Directie van de Posterijen altijd van hen mocht hebben en roemde de voorbeeldige wijze waarop zij zich van hun plicht hebben gekweten.

De Heer Goilo wenste hen tenslotte veel succes toe in hun verdere leven. Vervolgens sprak de Directeur der Posterijen van de Nederlandse Antillen, de Heer P. H. J. Breusers nog enkele woorden tot de Heren Suares en Istatia en overhandigde hen namens de Posterijen een enveloppe met inhoud.

In zijn dankwoord richtte de Heer Istatia zich, mede namens zijn collega, allereerst tot de Heren Breusers en Goilo, respectievelijk Directeur der Posterijen en Postdirecteur van Curaçao, en sprak zijn grote waardering uit voor de steun welke hij altijd van hen mocht ontvangen tijdens zijn lange loopbaan bij de Posterijen. De Heer Istatia richtte zich tenslotte tot zijn collegas en memoreerde de prettige tijd welke hij met hen heeft doorgebracht. Spreker verzocht enkele minuten stilte in acht te nemen voor de collegas die hen in de loop der jaren zijn ontvallen.

Tenslotte gaf de Heer Istatia aan zijn collegas de raad in alle omstandigheden hun chefs te respecteren en bij hen aan te kloppen wanneer er moeilijkheden mochten rijzen.

Kunstkring opent Nieuwe Jaar met optreden van balletgroep Janine Charrat

Willemstad. — Het nieuwe jaar opent met een zeer bijzonder kunst evenement. Men is er n.l. in geslaagd de balletgroep van Janine Charrat te engageren voor een optreden. „Les Ballets Janine Charrat de France", maakt onder auspiciën van de Franse regering een tournee door de Amerikaanse landen en heeft overal uitbundig succes.

Janine Charrat leidster van de groep wordt beschouwd als een van de meest succesvolle Franse ballerina's. Ofschoon ze nog jong is, is haar roem reeds van oudere datum. Haar optreden, als kind-wonder van het ballet in 1938 trok toen reeds in ruime kring de aandacht.

Haar werden toen tal van filmrollen aangeboden, maar Janine gaf de voorkeur aan het ballet. Tot haar leermeesters behoorde onder anderen Alexandre Volinine, de beroemde partner van Pavlova.

Zij maakte haar debuut onder direktie van Serge Lifer en kort daarna vormde zij een team met Roland Petit, toen van de Parijse opera. Toen Petit zijn eigen groep vormde het Ballets des Champs Elysees werd Charrat Prima Ballerina. Janine vormde in 1952 haar eigen groep, welke in Europa zeer gunstig werd beoordeeld. De groep maakt thans het eerste Amerikaanse tournee.

Het zeer bijzondere optreden op Curaçao zal plaatsvinden op 7 januari in theater Roxy.

Genua. — Het verkeer over de passen van de kleine en de grote St. Bernhard, in de Alpen, is onderbroken. Er ligt in deze bergengten een sneeuwlaag van anderhalf tot twee meter, terwijl de temperatuur er acht tot tien graden onder nul is.

Een bijna overeenkomstige toestand doet zich voor in de bergpassen in Piemont en Lombardije, in Noord-Italië.

EEN ALLERMERKWAARDIGSTE MÉSALLIANCE

Feestelijke echtverbintenis tussen de Gijsbrecht en de Bruiloft bestaat bijna twee en halve eeuw

(Van een letterkundige medewerker in Nederland)

De feestelijke echtverbintenis tussen de Gijsbrecht van Aemstel en de Bruiloft van Kloris en Roosje bestaat nu bijna 250 jaar. Een allermerkwaardigste mésalliance. De partners, hoewel ingrijpend van karakter veranderd, zijn nooit naar elkaar toegegroeid. Wrijvingen hebben zich menigmaal voorgedaan, de scheiding heeft wel eens op de loer gelegen. Maar toch: een gelukkig huwelijk, zoals men het nergens anders vindt.

Het grillige deerntje, zoals we de Bruiloft willen noemen, heeft haar leeftijd vrij goed verborgen kunnen houden, doch ze is in ieder geval jonger dan haar man, de Gijsbrecht. In de 17de eeuw was de Gijsbrecht veelvuldig met andere partijen gezien met domme kluchten of met dat soort ongrijpbare wezentjes, waarvan Brederodes „Klucht van een koe" er een was. De geestelijke vader van de Bruiloft was een Rijswijkse maecenas, een vriend van heer Van den Vondel en een geacht man in den lande, n.l. Ridder Diederik Buysero.

Zijn liefde voor de Franse opera had reeds menige tekst voor een zangspel opgeleverd, waarvan de Triumferende Min aan Constantijn Huygens is opgedragen Ridder Dirck schreef ook het luchtige herdersspelletje de Vrijadje van Cloris en Roosje. Hierin vindt men alle trekken die het vervolg, de Bruiloft, bezit. De Bruiloft werd pas een toegejuicht zusje. Servaes de Koning componeerde voor haar lieflijke muziek. De toneeldirecteur van Den Haag en Leiden gaf haar een dansje en een effectrijke make-up en aldus uitgedost kon de Bruiloft de wereld ingaan. De 18de eeuw was juist aan het rollen gebracht.

Cornelis Troost, di menigmaal sublieme decors schilderde voor de Amsterdamse schouwburg, schiep een schilderij, dat ons als De bruiloft van Kloris en Roosje bekend geworden is. Naar dit schilderij is bovenstaande plezierige prent vervaardigd. (Collectie Toneelmuseum).

De in die tijd bekende acteur Thomas van Malsem zag er wel wat in. Met zijn vrouw Pieternel Kroon vervulde hij de hoofdrollen in de Gijsbrecht. Hij zou graag de Bruiloft aan de Gijsbrecht willen koppelen en met beide stukken lauweren oogsten. De alom bewonderde Bruiloft beantwoordde echter in deze vorm niet geheel en al aan zijn doeleinden. Hij voerde twee prettige speelrollen in en gaf ze de namen van zich zelf en zijn vrouw: Thomasvaer en Pieternel. En toen pas kon het huwelijk gesloten worden, hetgeen in 1707 gebeurde op 19 december in de Amsterdamse schouwburg. Het volk toonde zich direct danig in zijn schik. De nog uit de middeleeuwen overgebleven behoefte om na een zwaar, abel spel een sotternie te laten volgen, was op een aangename wijze bevredigd. Om de waarheid te zeggen: het schouwburgpubliek had wel wat genoeg van de ernstig op de hand zijnde Gijsbrecht. Kloris en Roosje brachten wat plezier in huis: een boerenbruiloft was juist wat men nodig had.

Niet welvoeglijk

Weliswaar was de Bruiloft een lichtvoetig, opgewekt ding, ze mocht naar onze smaak niet geheel en al welvoeglijk heten, gelijk de Gijsbrecht in die dagen een ruwe kwant was. Of het een betekenis toegekend moet worden, weten we niet, maar de vroeger geschreven Vrijadje tussen Kloris en Roos bezat meer poëzie. Vreemd blijft het ook dat Kloris en Roosje in de Bruiloft nauwelijks op de voorgrond treden, maar dat Krelis en Elsje de meeste aandacht trekken. Dat de Bruiloft in de 18de eeuw niet altijd even betamelijk is geweest, heeft enigszins aan haar geestelijke vader, de Rijswijkse ridder gelegen. Zijn tekst had vrijmoedige kenmerken, die door de acteurs met een stortvloed van platitudes en riekende grappen zijn aangevuld. De overvloedige bruiloftsmaaltijd was een vreet- en slemppartij, die de weelderigste voorstellingen waartoe onze schilders op dit gebied in staat waren, overtrof. Onder de geschenken die Kloris en Roosje van de troep „goetciermakers" kregen aangeboden bevond zich steevast een sanitair instrument dat doorgaans een verborgen plaats krijgt toebedeeld en dat de Fransen slechts fluisterend un pot de chambre noemen. De Bruiloft was voor vele acteurs en actrices ook immer een goede gelegenheid om van elkanders genegenheid blijkt te geven. Men danste met flessen en schranste met vette boutjes. Men diende in het zangspel een diepere betekenis te zien, die — en dat was maar goed voor de steeds dikker gespekte schouwburgkas — iedereen ontging. De probleemstelling was geconcretiseerd in de mede-minnaar die geen keuze kon maken tussen de wijnfles en het huwelijk. Twee bacchanten in het spel lokten hem naar het wijntje.

De muziek bij Kloris en Roosje is bijna altijd bijzonder simpel ten gehore gebracht. Twee violen en een fluit waren voldoende om dans en zang van begeleiding te voorzien.

Reeds is gezegd dat de bruiloft van tekst veranderde. Ook is hij in gewijzigde gedaante in druk verschenen. In een uitgave van 1727 blijken Thomasvaer en Pieternel plotseling Jeppe en Luitje te heten.

Verzenbakkers

Zo vanzelfsprekend al. het was dat de hupse Bruiloft van Kloris en Roosje aan de serieuze Gijsbrecht van Aemstel werd uitgehuwelijkt, zo ongedwongen verscheen ook de eveneens traditioneel geworden Nieuwjaarswens in het programma. Het uitspreken van Nieuwjaarswensen was reeds bij de rederijkerskamers een geliefde bezigheid. Van verschillende verzenbakkers is dergelijke rijmelarij nog bewaard. In de Leidse Universiteitsbibliotheek ligt de vroegste Nieuwjaarswens van Thomasvaer en Pieternel. Een zekere Gerrit de Ridder moet hiervoor als schuldige worden aangewezen. Vanaf 1756 zijn alle berijmde wensen bewaard gebleven, doorgaans in de gelijkte vorm van een jaaroverzicht, bemoedigende woorden voor de magistratuur en geuite verlangens voor de komende maanden. Alhoewel deze kostelijke serie van 2 eeuwen wensen een onvergelijkelijk zuivere spiegel is van het Nederlandse reilen en zeilen, zijn die uit het tijdperk dat men hardnekkig met „galant" blijft betitelen, weinig belangwekkend. De hoepelrokken en pruikenperiode was een geeuwverwekkende komkommereeuw.

Dit alles doet niets af aan onze Cavalleria Rusticana de Bruiloft van Kloris en Roosje. Men heeft wel getracht de Gijsbrecht van zijn wederhelft te scheiden, maar als we de boeken naslaan en de programma's inzien van de grote spelers in de Napoleontische tijd, komen we tot de ontdekking dat oprechter trouw dan tussen die twee ter wereld niet gevonden is. Ook de waarlijk vooraanstaande toneelspelers, voorzover zij bestemd waren voor dans- en blijspelrollen, hebben de Bruiloft van Kloris en Roosje uitgevoerd. Czaar Peter van Rusland, die in december 1716 met zijn gevolg de voorstelling van de Gijsbrecht aanschouwd heeft, moet van Kloris en Roosje genoten hebben. In het buitenland echter zal men het zangspel nimmer vertoond hebben. Immers, alleen in de 17e eeuw trokken Nederlandse acteurs en actrices over de grenzen om in Duitsland en Scandinavië Vondels treurspel op te voeren, dat steeds met vurig applaus is beloond.

Andere muziek

In het begin van de vorige eeuw is het zangspel in een ietwat oorspronkelijker gedaante teruggekeerd. De aanstoot gevende passages zijn gekuist. Het meest heeft hieraan de acteur en toneelschrijver Marten Westerman verricht, die liefst var. 1813 tot 1852 de Nieuwjaarswensen heeft gedicht. De muziek heeft inmiddels ook aanzienlijke wijzigingen ondergaan. De thans gebruikte partituur is van Bartholomeus Ruloffs, die de melodietjes ook door een groter aantal instrumentalisten liet uitvoeren.

Al deze lotgevallen en aanslagen evenwel hebben de Bruiloft van Kloris en Roosje niet verwaterd. De band met Vondels schepping is er slechts steviger op geworden. Dit enige verschijnsel in de geschiedenis van het toneel zou in ieder geval nooit mogelijk zijn geweest als de tekst en de muziek van het zangspel niet enige kwaliteiten hadden.

De Wit richt zich in uitgebreid beroepschrift tot gouverneur

(Vervolg van pag. 1)

...leeld of bedreigd, of dat hij zulks heeft willen doen;

dat hij als verantwoordelijk hoofdredacteur van een dagblad zonder aanzien van personen of partijen gestreefd heeft naar objectieve berichtgeving, en naar eer en geweten zijn mening heeft gepubliceerd over onderwerpen van algemeen belang;

dat hij zich daarbij een vrijheid van stijl heeft veroorloofd, die in alle vrije landen toelaatbaar wordt geacht, en waarvan de waardering of afkeuring dan ook uitsluitend aan het lezend publiek wordt overgelaten, zulks met aanzienlijk meer zelfbeheersing dan veelal in de Zuidamerikaanse pers, bijzonder ook in sommige Antillaanse partijbladen, wordt betracht;

1) dat hij met name nimmer het gezag heeft aangetast, hetgeen tegen zijn fundamentele principes en belangen zou zijn;
dat hij, indien nodig, gemotiveerde kritiek heeft geuit op het beleid van deze en vorige regeringen, omdat openlijke kritiek een waarborg is voor een deugdelijk gezag;

2) omdat hij gemotiveerde bezwaren heeft geuit tegen de gestes van bepaalde arbeidersorganisaties en de houding, welke de regering daartegen aannam, doch dit geen gevaar kon opleveren voor de arbeidsvrede, die integendeel — gelijk nadien uit de feiten is gebleken — slechts bedreigd werd door de fouten waarop door appellant gewezen werd, zoals het toelaten van buitenlandse inmenging, hetgeen voor de Nederlandse Antillen désastreus zou kunnen zijn;

3) dat appellant in het bijzonder en met klem protesteert tegen de implicatie, dat hij de vriendschappelijke verhouding tussen de groepen van ingezetenen in gevaar zou hebben gebracht;
dat de oprechte vriendschap tussen Antilliaanse Nederlanders en „Hollandse" Nederlanders, evenals ook een goede verstandhouding tussen deze beide groepen van Nederlanders enerzijds en buitenlanders anderzijds door hem steeds is bevorderd, onder meer doordat voormeld dagblad onder zijn leiding met voortdurende aandacht zoveel mogelijk verslaggeving heeft gedaan van alles wat hier leeft onder het volk in al zijn geledingen;
dat hij dit land als een tweede vaderland heeft leren beschouwen, en een oprechte verbondenheid voelt met dit volk;
dat hier al zijn belangen en sympathieën gelegen zijn;
dat minstens de helft van zijn lezers en een nog groter percentage van zijn adverteerders Antillianen van alle rangen en standen zijn (waaronder hooggeplaatste regeringspersonen), die stellig zijn krant niet zouden lezen, indien hij déloyaal of dénigrerend zou schrijven tegen de Antillen — de Regering meent toch waarlijk niet, dat hier duizenden landverraders zijn, die een vijandig dagblad zouden steunen?
dat door deze implicatie dan ook geheel onnodig een betreurenswaardige, niet op de realiteit steunende tegenstelling tussen rijksgenoten wordt aangewakkerd, en deze zaak wordt getrokken in een sfeer, waarin zij niet thuishoort;

4) dat nimmer in het dagblad „Beurs- en Nieuwsberichten" een publicatie is verschenen, waaraan enig nabuurland terecht aanstoot zou kunnen nemen;
dat in het Bevelschrift wellicht gedoeld wordt op overname (met bronvermelding) van berichten of meningen betreffende sommige Zuidamerikaanse landen uit bekende en geachte Noordamerikaanse periodieken;
dat hierbij echter waarlijk kwetsende uitingen zijn vermeden;

dat het Bevelschrift niet kan beogen, dat een Nederlands en democratisch, dus vrij, dagblad alles supprimeren moet, dat niet aan buitenlandse bewindslieden behaagt;
dat overigens het dagblad „Beurs- en Nieuwsberichten" steeds voor de nabuurlanden alle waardering en respect heeft betoond en door zijn berichtgeving heeft bewezen, waarop die landen door hun culturele, sociale en economische activiteit zo ruimschoots aanspraak kunnen maken;
dat dan ook nimmer bij een Nederlandse Ambassade in de naburige landen ooit enig protest of vertoog is voorgebracht tegen de inhoud van genoemd dagblad;

5) dat appellant het meest geschokt is door laatste beschuldiging, betreffende appellants houding jegens het Huis van Oranje;
dat appellant diep betreurt, dat — volstrekt ten onrechte — door deze vijfde motivering het Vorstenhuis in deze kwestie is genoemd;
dat ook deze beschuldiging blijkbaar gebaseerd is op het citeren van een bericht in het Amerikaans weekblad „Time", welke publicatie overigens aanzienlijk neutraler was dan vele kolommen, die over dit onderwerp in de Nederlandse dagbladpers zijn verschenen;
dat iedere Nederlander het recht heeft zijn mening over ons Koningshuis te uiten, en appellant dit zou mogen — wellicht zelfs moeten — doen, ook indien zijn oordeel minder gunstig zou zijn;
dat echter ook de meest oppervlakkige lezer van gemeld dagblad zich niet blind kan houden voor de grote liefde en oprechte eerbied, welke appellant toedraagt aan Hare Majesteit de Koningin en aan het Huis van Oranje, welke in tal van artikelen en verslaggevingen tot uiting zijn gekomen;
dat geen enkele lezer van gemeld dagblad in ernst kan menen, dat appellant niet trouw is aan het Koningshuis;
dat een zijner ernstige bezwaren tegen het beroepen Bevelschrift juist is dat het tijdstip daarvan zó gekozen is, dat hij, bij handhaving daarvan, niet openlijk zal kunnen getuigen van zijn hulde en vreugde bij het aanstaande bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix aan de Nederlandse Antillen;

dat appellant dus in daden, woorden noch geschriften aanleiding heeft gegeven tot uitwijzing;

dat hij aldus wel tot de slotsom moet geraken, dat het enig motief tot die uitwijzing gelegen is in het feit, dat hij kritiek heeft geuit en berichten heeft gepubliceerd, die onwelgevallig zijn aan de Regering, of aan regeringspartijen en -personen;

dat een uitwijzing krachtens dat motief in strijd is met de wet, en in het bijzonder met de grondwettelijk, statutair en wettelijk gewaarborgde Vrijheid van Drukpers en andere **fundamentele vrijheden**, welke het „gemeenschappelijke erfdeel" vormen van de drie volkeren, waaruit het Koninkrijk is opgebouwd;

dat deze fundamentele rechten een koninkrijksaangelegenheid zijn — verwezen wordt naar Bijlage II — zonder welke het Koninkrijk zijn historisch bestaansrecht en, gezien ook de internationale verplichtingen, welke het op zich heeft genomen — zijn aanspraak op het respect van andere vrije volkeren verliezen zou;

dat de recente ervaring bij staatsrechtelijke ontwikkelingen in andere landen op schokkende wijze heeft aangetoond, dat iedere waarborg van rechtszekerheid wegvalt, indien men zich, om der lieve vrede wille, compromissen en uitwijkingen veroorlooft ten koste der fundamentele menselijke rechten;

dat, indien appellant wordt uitgewezen, andere journalisten en publicisten zich zullen wachten om hetzelfde gevaar te riskeren, en zelfs iedere gewone meningsuiting de vrees voor overplaatsing en uitwijzing mee zou brengen;

WESHALVE het Uwer Excellentie moge behagen het beroepen Bevelschrift te vernietigen.

Curaçao, 24 december 1957.

Hetwelk doende enz.,

Bijlagen:

I. gewaarmerkt afschrift van het Bevelschrift dd. 23.XII.1957 (reeds in ons blad gepubliceerd);

II. toelichting betreffende de wettigheid van dit Bevelschrift.

BIJLAGE II

TOELICHTING

betreffende de wettigheid van het uitwijzingsbevel A. de Wit dd. 23 december 1957.

1. Het onderwerp „uitzetting" was vóór de oorlog krachtens art. 6 der toenmalige Staatsregeling (van 1936) blijkens de Memorie van Toelichting „aan de locale wetgeving onttrokken" en moest worden geregeld bij AMvB, hetgeen was geschied bij PB 1905 nr 14, dat geen uitzetting van Nederlanders toeliet.

Bij nood-decreet van de Gouverneur dd. 7 februari 1945 — waarop thans de Heer Procureur Generaal het Bevel baseert — werd ingevolge art. 32 der toenmalige Staatsregeling, ter aanvulling van voornoemd PB 1905 nr 14, het Besluit van PB 1945 nr 27 ingevoerd, **„onder nadere bekrachtiging bij Algemenen Maatregel van Bestuur".**

Deze, volgens het noodrecht, onmisbare bekrachtiging, heeft nimmer plaats gevonden. Er is wel over gedélibereerd, maar de bekrachtiging was niet meer nodig, omdat de gevaren waartegen het nooddecreet moest waken, toen niet meer aanwezig waren.

Het Besluit is daarna van rechtswege vervallen omdat de Staatsregelingen van 1943 (art. 3) en 1950 (art. 2) de nooddecreten niet meer noemden onder de „wettelijke regelingen" die van kracht bleven.

De verordening van PB 1952 nr 160 is dan ook slechts een wijziging van een **niet meer bestaande** maatregel. Alleen PB 1905 nr 14 was toen en is thans nog van kracht.

Appellant verwijst naar Van Helsdingen. De Staatsregeling van de Nederlandse Antillen van 1955 pag. 46 e.v., speciaal pag. 48 in fine.

2. Het bovenstaande geldt temeer omdat, indien uitzetting (gelijk in casu) een interregionaal en internationaal aspect heeft (appellant is in Nederland geboren, zijn echtgenote is burgeres van de Verenigde Staten van Noord-Amerika) het onderwerp een **rijksaangelegenheid** is krachtens de artt. 3 b, f en g, 37 e en 43 (2) van het Statuut, art. 5 en 19 Staatsr. N.A., en art. 24 Regl. Gouv.

3. Zelfs indien PB 1945 nr 27 niet was vervallen, zo zou dit ingevolge de artt. 43 en 43 (2) van het Statuut niet in strijd mogen zijn met het Grondrecht van **Drukpersvrijheid** hetwelk gewaarborgd wordt in art. 8 (Schutznorm).

Dit artikel gedoogt geen preventieve of repressieve **censuur.**

Wel „kunnen waarborgen in het belang der openbare orde en zedelijkheid tegen het misbruik van de vrijheid van drukpers te nemen, worden geregeld bij Landsverordening."

Een dergelijke landsverordening, waarbij uitzetting wordt toegestaan bestaat **niet.**

De enige wettelijke maatregel op dit gebied is PB 1933 nr 56, hetwelk geen uitzetting **toelaat.**

Het Besluit van 7 februari 1945 is beslist **niet** als zodanig te beschouwen, want ook indien de wet beperking van een grondrecht bij verordening toelaat, zo kan dit slechts geschieden bij een verordening, die speciaal **tot dat doel** gecreëerd is (Schutznorm).

PB 1945 nr 27 is zeer duidelijk **niet** tot dat doel gecreëerd, hetgeen **alleen** reeds daaruit blijkt, dat daardoor geen waarborg zou worden gegeven tegen misbruik van de drukpersvrijheid door hier-geboren Nederlanders. **Gedeeltelijke** bescherming van het openbaar belang zou zinloos zijn, en in strijd met art. 3 van de Staatsregeling.

Indien de bestaande wetgeving onvoldoende waarborgen biedt tegen misbruik van persvrijheid (des neen), zo kan de Overheid terzake een voorstel van wetgeving doen, hetgeen blijkbaar tot heden niet nodig geacht is. **Niet** echter kan men tot dat doel een verordening gebruiken, die niet tot dat doel is gecreëerd.

De Vrijheid van Drukpers is een der voornaamste „fundamentele menselijke rechten", die het gemeenschappelijke erfdeel van de drie volkeren van het Koninkrijk uitmaken (Kranenburg, de Nieuwe Structuur van ons Koninkrijk, pag. 30 en 39).

4. In wezen is dus de uitzetting een strafmaatregel, en als zodanig in strijd met art. 1 CWvS en de artt. 100 t/m 105 Staatsr. N.A.

Curacao, 24 december 1957.

Kalinga-prijs voor RUSSELL

Londen. — De Britse filosoof, wiskundige en schrijver Bertrand Russell, heeft de Kalinga-prijs voor 1957 gekregen wegens popularisering van de wetenschap.

De prijs, die ongeveer 10.000 gulden groot is, wordt jaarlijks door de UNESCO beschikbaar gesteld. Hij is genoemd naar een stichting, die werkt voor de economische, sociale en culturele ontwikkeling van de Indische staat Orissa.

Terugblik op een jaar Antilliaanse sport voor de toekomst en verwachtingen

Willemstad. — Nu wij weer gekomen zijn aan het einde van een jaar, is het wel goed daarvan een balans op te maken. Alvorens iedere tak van sport afzonderlijk onder de loupe te nemen, is het gewenst eerst naar voren te brengen, dat het volgend jaar zeer belangrijk zal zijn voor de spor. op Curaçao. Er zal in de verschillende takken aanzienlijke vooruitgang geboekt moeten worden, wil men nog een kans maken op deelname aan de Spelen te Caracas.

De Achtste Centraal Amerikaanse en Caraibische Spelen zullen gehouden worden te Caracas van 2 december tot 23 december 1958. De vorige Spelen werden gehouden in Mexico in 1954 en hieraan werd door de Antillen deelgenomen met een delegatie van twee gewichtheffers Adriana en Betrian. Adriana wist in het gewichtheffen het goud te behalen en in het kogelstoten op 1 cm. na het zilver. In 1955 werd door de Antillen deelgenomen aan de Pan-Amerikaanse Spelen in Mexico en behalve gewichtheffen, die na de Verenigde Staten en Argentinië op de derde plaats eindigde in het eindklassement, wisten geen der andere sporten van de Antillen noemenswaardige prestaties te behalen. Ook onze nationale sport het voetbal had met „bad luck" te kampen en kon niet op de gewenste plaats eindigen. De andere sporten zoals waterpolo, baseball athletiek, schermen, tennissen kwamen niet eens aan bod en in enkele takken werd het zelfs gepresteerd geen enkele wedstrijd te winnen. Van alle kanten kwam er toen kritiek en men was het met elkaar eens: er moest harder getraind worden en er moesten minimum eisen worden gesteld.

Bij enkele bonden is men nu reeds bezig met de training voor de komende Spelen te Caracas en de Olympiade Commissie van de Nablo heeft haar eisen reeds kenbaar gemaakt. Ofschoon de eisen voor de verschillende sporten volgens ons niet even scherp zijn gesteld, mag toch wel worden aangenomen, dat de athleten hard en serieus moeten gaan trainen gedurende de komende maanden om aan de gestelde eisen te kunnen beantwoorden. Over de juistheid van de eisen gesteld aan de verschillende sporten komen wij in een afzonderlijk artikel later terug. Het zal wel enigzins waar zijn indien men beweert, dat sommige sporten te kampen hebben met onvoldoende faciliteiten om de nodige trainingen te doen plaatsvinden, doch wij geloven wel dat met een sterke wil van de kant van de athleten zelf vele records zullen kunnen sneuvelen en ofschoon wij de laatste zullen zijn om te beweren, dat het niet ligt aan goede trainingsgelegenheden, wij geloven toch niet dat het aanschaffen van drie prachtige athletiekbanen, zes moderne zweminrichtingen en enige houten indoor-basketballcourts de prestaties in deze respectievelijke takken van sport in een jaar tijd zo'n vlucht zullen doen nemen. Nee, wij moeten eerst de prestaties en de goede wil zien van de sportbeoefenaars en dan.... moet er wel worden geholpen. En hier denken wij vooral aan de basketballsport, die nu zeker als nummer een op het lijstje staat voor een sportveld. Deze tak van sport heeft honderden beoefenaars en meer dan welke andere sport ook is het noodzakelijk dat de basketballsport zo spoedig mogelijk wordt geholpen.

In verband met onze bovenstaande bewering even een voorbeeld ter illustratie. Heeft een groepje gewichtheffers het niet gepresteerd zonder hulp van wie dan ook jaren achtereen te trainen in een garage, waarvan het gebruik door de beoefenaars werd betaald. Hadden deze sportmensen het onder deze omstandigheden niet klaargespeeld Venezuela tot tweemaal toe te verslaan met klinkende cijfers en op de Pan-Amerikaanse Spelen het hoogste te staan boven alle Centraal Amerikaanse landen? Eerst in januari van dit jaar kreeg de Curaçaose Gewichtheffers Bond een lokaal, dat als trainingslokaal wordt gebruikt, doch het was toen een plicht van de Nablo zulks te bouwen voor deze jonge Bond, immers haar leden hebben getoond een trainingslokaal waard te zijn. En zo moeten ook de andere sporten tonen dit waard te zijn, want wij zijn er zeker van, dat hulp dan niet zal uitblijven.

Voetbal

De verwachtingen voor de Achtste Centraal Amerikaanse en Caraibische Voetbal kampioenschappen waren te hoog gespannen en zodoende is het gebeurd, dat na het onfortuinlijke tournooi de supporters zich van deze sport hebben teruggetrokken. Door de deelname van slechts vijf landen, waaronder geen enkele sterke voetbalnatie hadden zowel het publiek als de spelers zich al gauw een meerderwaardigheidsgevoel aangemeten en algemeen was men van mening dat Curaçao wel als eerste zou eindigen. De tegenslag begon echter met de nederlaag van onze nationale ploeg tegen Costa Rica in de wedstrijd om de wereldbeker en vooral de wijze waarop de beide doelpunten van de tegenpartij werd gescoord deed bij het publiek en zoals wij later vernamen ook vooral bij de spelers de moed in de schoenen zakken. Ja de Curaçaose spelers wilden na deze wedstrijd zelfs niet meer in concentratie en hadden liever direct naar huis gewild. Er heerste in het Park Hotel een stemming van: „Wat zal het publiek wel zeggen...." En deze angst voor het publiek en voor eventuele kritiek heeft ons verder in de put geholpen en wij zagen onze ploeg niet meer voetballen, men ploeterde slechts verder door de kampioenschappen en moest zich tevreden stellen met een magere tweede plaats, verkregen door een beter doelgemiddelde. Als de publieke belangstelling gedurende de kampioenschappen steeds afnam, na afloop van de Spelen, bij wedstrijden om de Stimulans-beker e.a. was het nog erger, het scheen alsof er een vloek rustte op het stadion sinds de Achtste Centraal Amerikaanse voetbalkampioenschappen. Zelfs internationale ontmoetingen konden geen bezoekers naar het stadion trekken en voor een leeg circus werd menige wedstrijd gespeeld. Wij dachten aan het glorietijdperk in ons voetbal en vroegen ons af: zal deze tijd nog eens terugkeren?

Wat zal er gedaan moeten worden om voetbal weer te maken tot de gewildste kijksport op Curaçao. Deze vraag zullen wij onbeantwoord laten, immers hiervoor hebben wij het bestuur van de CVB. Van één ding zijn wij echter zeker, er zal hard gewerkt moeten worden, er is veel verloren gegaan, er is veel terug te winnen.

Baseball

Deze sport is in de afgelopen jaar zeker het meest vooruitgegaan en heeft nu zelfs een wijkcompetitie lopen voor de jongeren. Het behoeft geen betoog dat deze beslissing van het bestuur van de Baseball Bond een zeer wijze beslissing is geweest, immers van de jongeren komen straks de spelers, die ons eiland moeten vertegenwoordigen. Dit wordt soms wel vergeten.

Ook de verhouding in internationaal verband is met de komst van de leden van de FIBA tot een milde oplossing gekomen. Een Antilliaanse Bond is in wording en voor vertegenwoordiging naar buiten zullen Curaçaose en Arubaanse baseballers samen een representatief negental vormen, dat de Antillen vertegenwoordigt. Wij wensen het actieve bestuur van de Basketball Bond veel succes voor het komende jaar en hopen, dat deze sport in stijgende lijn zal blijven voortgaan.

Basketball

Interne ongeregeldheden en aanhoudende onenigheid tussen leden van een bestuur zijn van funeste invloed op de vooruitgang van een club of bond. De voorzitter van de Basketball Bond heeft in het afgelopen jaar ontslag moeten nemen. Wij willen niet op het motief ingaan, doch het feit reeds is een bewijs, dat er aan de interne organisatie iets hapert.

Door straf aan een sterke locale club mochten de leden logischerwijs geen deel uitmaken van de ploeg, die Curaçao naar buiten uit ging vertegenwoordigen. Onze jongens hadden geen schijn van kans en alle drie de wedstrijden werden in Venezuela verloren. Wij hopen, dat in het komende jaar een eind zal komen aan de interne moeilijkheden in deze bond en dat volgende internationale ontmoetingen meer succes zullen opleveren voor de onzen.

Gewichtheffen

In maart van het afgelopen jaar wisten de gewichtheffers nogmaals de zege te behalen in een wedstrijd tegen het Venezolaanse zevental, en wel te Caracas. Het werd een overwinning met klinkende cijfers nl. 31—21. De prestaties der gewichtheffers laten weinig te wensen over. Ook Adriana heeft zich nogmaals als nummer vijf van de wereld geplaatst, aldus zijn prestaties van twee jaar terug bevestigend. Ofschoon men verder van deze sport weinig hoort, zijn de verschillende gewichtheffers steeds in training voor de a.s. Spelen te Caracas. Het is nu eenmaal geen kijksport en meer dan twee of drie wedstrijden per jaar is niet verantwoord.

Athletiek

Hiervan hebben wij maar weinig nieuws. In maart zijn er enkele athleten naar Caracas geweest, doch daarna kwam men niet meer op de training. Waar dit aan ligt? Wij weten het niet en hopen, dat men met Caracas in het vooruitzicht in de komende maanden aan het trainen zal gaan. Wij hebben goede athleten, doch de wil om iets te presteren ontbreekt en dit kan niet door een bondsbestuur worden aangekweekt, doch moet uitgaan van de athleet zelf.

Hockey

Ook hier heeft men in het afgelopen jaar internationaal contact gehad en wel met Venezuela. Curaçao heeft het tot een overwinning kunnen brengen en men is reeds bezig met plannen voor een ontmoeting te Caracas in april e.k. Wij wachten echter nog steeds op een Hockey-Bond.

Schermen

In deze tak van sport houdt men geregeld wedstrijden en steeds zien wij dezelfde oude namen op de eerste plaatsen.

Paardensport

Men heeft een nieuwe renbaan op Papaya gekregen, doch het gaat niet zoals het hoort. Hierin verbetering brengen is de taak van de bestuursleden van de paardensportvereniging.

OPENBARE VERKOOP

Op Donderdag 2 Januari 1958, des voormiddags om 10.00 uur zal ten overstaan van de ondergetekende-Notaris ten zijnen kantore aan de Handelskade nummer 9B ex artikel 1203 alinea 2 van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

het tot 23 Maart 2015 durend recht van erfpacht op een stuk grond, bekend als Blok A, kavel nummer 4 van het verkavelingsplan **THORENQUEST EN ROZENDAAL** in het Tweede District van Curaçao, ter grootte van 555 M², welk stuk grond nader is omschreven in meetbrief d.d. 21 Juni 1954, nummer 134 met het daarop in aanbouw zijnde gebouw, staande ten name van **AMADOR PAULO NITA.**

De veilcondities liggen gedurende acht dagen vóór de dag van de verkoop ten kantore van de ondergetekende-Notaris voor een ieder ter inzage.

Mr. A. A. G. SMEETS
Notaris.

ERIC de Noorman: DE GOUDEN DROOM

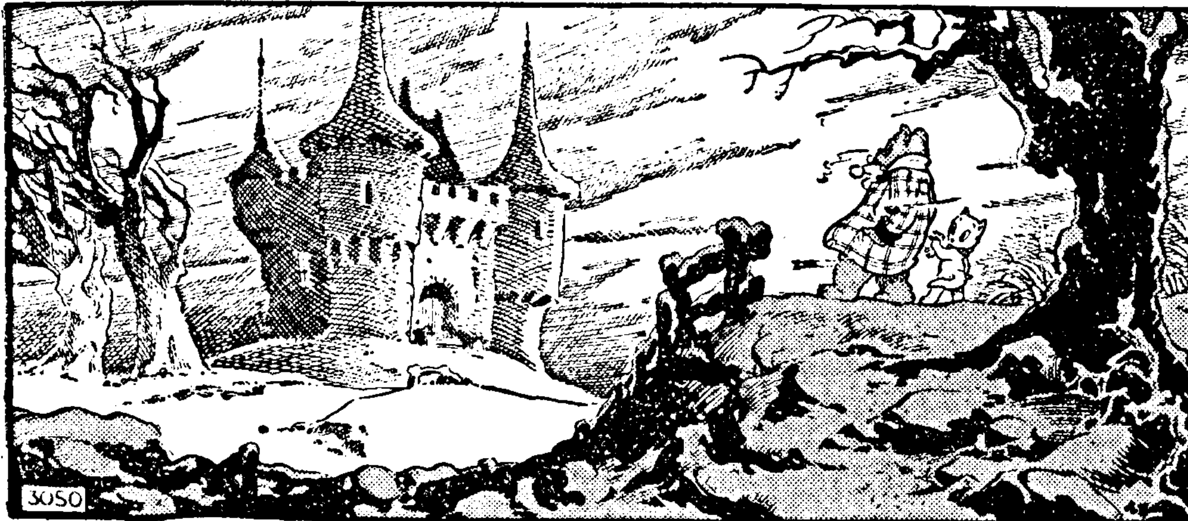

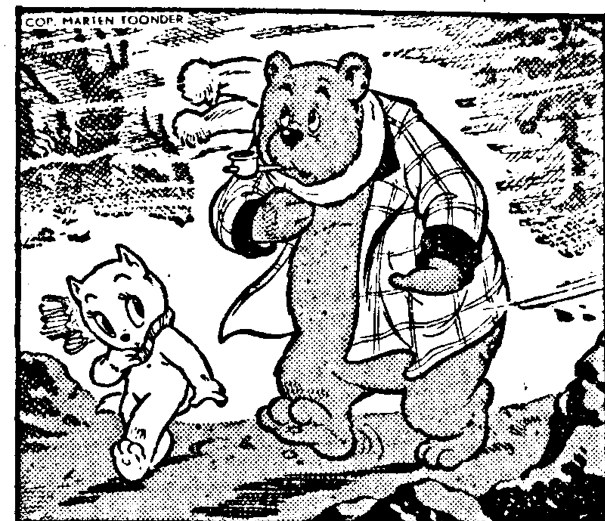

22—37. Als Halfra en Axe en daarna Eric druipend aan wal komen, met zoveel wapens als zij konden torsen, staan ze even besluiteloos bijeen, waar moeten ze Svein zoeken? Dat is de grote vraag. Niet lang hoeft hun onzekerheid te duren want Eric's scherpe ogen hebben reeds drie krijgers ontdekt, die op een smal rotspad voorzichtig voortsluipen. „De kerels zitten natuurlijk achter Svein aan," sist Eric.

Die nemen wij voor onze rekening. „Goed zo aan het werk," roept Halfra, en terwijl hij brullend met het zwaard in de vuist vooruit stormt, vallen de drie krijgers voor zij van de schrik bekomen zijn reeds dodelijk getroffen door Eric's speer en Axe's pijlen naar beneden. „Kalm aan", waarschuwt Eric, ‚daar zullen er nog wel meer in de buurt zijn". Omzichtig gaat het drietal voort langs het rotspad dat ze de drie krijgers zagen volgen. Ze komen gelukkig niemand meer tegen. Het pad voert geleidelijk omhoog en als zij de hoogvlakte bereiken horen ze het geluid van verwijderde stemmen. „We hebben tenminste de goede richting", constateert Axe, en haastig vervolgen zij hun weg. Plotseling op een glooiende helling blijft Eric staan en wijst naar een gestalte in de verte, die in hevig gevecht gewikkeld met een voor Eric niet zichtbare vijand voetje voor voetje achterwaarts uit een spleet uit twee rotsen tevoorschijn komt. „Zie daar onze oude strijdmakker", zegt Halfra, „hij heeft een gunstige plaats uitgezocht om zich te verdedigen, maar de verheugende grijns besterft op zijn gezicht bij het aanschouwen van de krijgers die van weerskanten Svein in de rug naderen. We hadden niet veel later moeten komen, ze zijn bezig hem te omsingelen", bijt Eric zijn makkers toe. „Svein", schreeuwt hij, ‚let op; achter je". Als één man stormen de drie Noren hun makker ter hulp.

Heer Bommel en de Achtgever

3050. Al dagen lang gierde er een oosterstorm over het land, die koud door alle kieren drong en de vlammen in de haard naar beneden sloeg. De bomen zwiepten in de wind en de neergutsende regen maakte het uitzicht grijs en vreugdeloos. Tegen de avond brak het zwerk echter, zodat een waterige zonsondergang mat over het dak van Bommelstein speelde.

Heer Ollie sloeg een warme das om en begaf zich naar buiten om een weinig door te waaien. Hijgend beklom hij een heuvel en staarde naar de jagende wolkenvelden terwijl hij in zichzelf prevelde.

Zo trof Tom Poes, die ook aan het wandelen, was, hem aan.

„Dag heer Bommel!" riep hij vrolijk. „Is het niet te koud voor U?"

„Te koud?" vroeg heer Ollie verstoord. „Hoe kom je daarbij? Integendeel, jonge vriend. Dit grootse natuurgebeuren verwarmt mijn hart, als je begrijpt wat ik bedoel. Trouwens, je stoort me!"

„Dat spijt me", zei Tom Poes. „Maar waarom stoor ik? U doet toch niets?"

„Ik mijmer", legde heer Bommel uit. „Grote gedachten stormen door mijn geest".

„O", zei Tom Poes onthutst.

„Juist", hernam de ander. „Hier wordt het nietige schepsel sprakeloos. Zie je die wolkgevaarten? Heb je er wel eens aan gedacht waar die vandaan komen? Dringt het wel tot je door over hoeveel verre landen die voortgedreven zijn? Ach, als die wolken spreken konden.

Maar ik zie aan je gezicht, dat je me niet begrijpt. Voor zo iets moest je een dichter zijn, zoals ik, dan zou je voelen, dat deze wind een boodschap inhoudt!"

„Hm" zei Tom Poes. Hij wist niet, dat heer Ollie meer gelijk had, dan hij zelf wel wist......

K. L. M. bereidt nieuwe lijn AMSTERDAM—TOKIO—BIAK via NOORDPOOL serieus voor

Dertien bemanningen worden volledig pool-minded gemaakt

Schiphol. — De afdeling vluchtproduktie van de KLM op Schiphol is reeds zeer ver met het treffen van voorbereidende maatregelen voor de nieuwe lijn Amsterdam-Tokio-Biak via het Noordpoolgebied, welke dienst op 1 december 1958 met DC-7C's zal worden geopend en voorlopig tweemaal per week in beide richtingen wordt uitgevoerd. Binnen niet al te lange tijd zal worden beslist aan welke route de voorkeur dient te worden gegeven.

In de eerste plaats kan Prestwick (Schotland) na de start in Amsterdam worden gekozen, of Kevlavik op IJsland. Prestwick heeft uit de aard der zaak veel voor, aangezien de KLM reeds jaren lang op de Schotse luchthaven faciliteiten verkrijgt en er in een volkomen vertrouwde omgeving verkeert. Kevlavik daarentegen heeft veel tegen, al was het alleen maar de vaak ongunstige weersomstandigheden, welke op dit deel van de vliegroute heersen. Belangrijker nog zal de keuze zijn ten aanzien van Anchorage en Fairbanks, beide havens voor het burgerluchtverkeer in Alaska.

Men moet niet denken, al liggen beide punten niet ver van de Noordpool af, dat Anchorage en Fairbanks niet goed geoutileerd zijn. Integendeel, beide stadjes hebben ongeveer 50.000 inwoners, beschikken over goede hotels met accomodatie in Amerikaanse stijl; de vliegvelden bevinden zich in prima staat. De „Scondinavian Airlines System" maakt bij haar poolvluchtén van Kopenhagen naar Tokio gebruik van Anchorage. Het ziet er naar uit, dat de KLM de voorkeur zal geven aan Fairbanks, ook al omdat de afstand tussen Prestwick en Fairbanks kleiner is dan die tussen Prestwick en Anchorage. De afstand Amsterdam-Prestwick-Fairbanks en Tokio zal in 32 uur 20 minuten kunnen worden afgelegd, de tijdsduur van de landingen in Prestwick en Fairbanks inbegrepen.

Over een maand zal een delegatie waarvan de onderdirekteur van de KLM, de heer Mulder, het hoofd is, naar het hoge noorden vliegen om zowel Fairbanks als Anchorage te bezoeken. Met de heer Mulder gaan mee de chef-vlieger van de Noord-atlantische route, de assistent operationsmanager en een technicus, die meer in het bijzonder de uitleg van materieel onder zijn hoede heeft. Aan de hand van de bevindingen van deze delegatie zal een definitieve beslissing omtrent de route worden genomen.

De KLM zal niets aan het toeval overlaten. In Alaska woont een Amerikaanse journalist, Innes Taylor, zelf een vlieger, die zich in het bijzonder met de poolproblemen voor de luchtvaart heeft bezig gehouden. Hij heeft de Amerikaanse luchtmacht en ook de S.A.S. adviezen verstrekt voor alle technische en weerproblemen bij het vliegen over het Noordpoolgebied. Op dertien januari arriveert Taylor in Nederland voor het geven van een tweedaagse cursus aan de volledige dertien bemanningen, die men voor de nieuwe dienst over het poolgebied nodig denkt te hebben. Deze poolvorser zal de KLM 'ers wegwijs maken omtrent alle poolproblemen, een soort „overlevings' cursus op ijs en sneeuw ook. Na de wijze lessen van Taylor zal de chef van de navigatie-instructie op Schiphol, de heer D. Bonne, gedurende tien dagen aan het woord komen, waarbij wederom alle bemanningen, die voor de lijn Amsterdam-Tokio-Biak in aanmerking komen, aanwezig zijn.

Zeer belangrijk is ook het speciale instrumentarium, dat de vliegtuigen op de poolvluchten gebruiken. De DC-7C'W2, die de KLM thans reeds in gebruik heeft, zijn voorzien van een sky-kompas, dat met gepolariseerd licht werkt en dat in de standaarduitvoering ook in de nieuwe DC-7C's, welke in de herfst van 1958 door de Douglasfabrieken worden afgeleverd, is ingebouwd. Overigens is men op de Amsterdamse luchthaven al druk bezig met gesimuleerde poolvluchten. Bovendien wordt nog een driedaagse cursus ingevoerd voor het nabootsen van landingen en opstijgingen op de voor de KLM nieuwe vliegvelden van deze route.

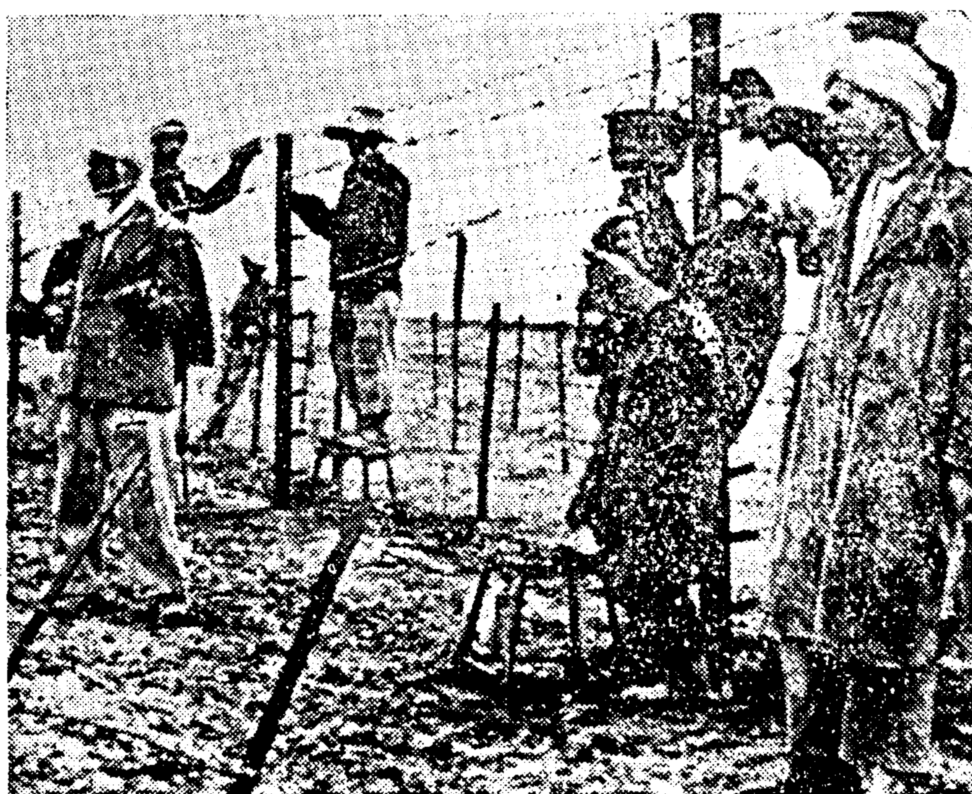
De voorbereidingen, in grote lijnen gezien, wil de KLM afsluiten met drie proefvluchten in september volgend jaar. Dan zal de „Seven Sea" nr 12 wel afgeleverd zijn en de bedoeling is, dat de toekomstige bemanningen door deze proefvluchten „gefamiliariseerd" worden met de wel heel bijzondere omstandigheden, waarmee bestuurders, navigators, telegrafisten en kajuitpersoneel op de poolvluchten worden geconfronteerd.

Veiligheid heeft altijd voorrang. Dat is de reden, waarom de route zodanig wordt gekozen, dat de toestellen voortdurend slechts twee tot drie uur van een uitwijkhaven zullen zijn verwijderd. De geheime „distantearly warning" radarlinie van Amerikaans-Canadees eigendom is een schakel van naar de pool vooruitgeschoven radiostations, die de positie van de vliegtuigen kunnen aangeven. Van een van deze stations stijgt dagelijks een vliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht op voor een vlucht heen (op 3000 meter) en terug (op 5500 meter) naar de Noordpoold, voor het verkrijgen van gegevens over de weersomstandigheden in dit gebied.

Evenals de S.A.S. zal de KLM speciale aandacht schenken aan zg. poolpakken, ter bescherming van bestuurders en passagiers bij onverhoopte noodlandingen, aan pooluitrustingen zoals sneeuwschoppen, zagen, geweren voor het verjagen van ijsberen, technische middelen om drinkwater te verkrijgen (dorst is erger dan honger in het poolgebied) en voedsel in blok.

Als men dan nog weet, dat door het overvliegen van de grillige datumlijn ergens in het poolgebied le luchtreiziger op weg naar Tokio een dag verliest en in de richting van West-Europa vliegend een etmaal wint; dat de weersomstandigheden boven het poolgebied vrijwel steeds zeer gunstig zijn (dat heeft de ervaring van de S.A.S. geleerd) en het gedurende enkele zomermaanden boven de pool altijd dag zal blijven, dan kan een romantische passagier misschien in een poolvlucht een avontuur zoeken, maar de nieuwe KLM-lijn wordt tot in de kleinste details voorbereid opdat de maatschappij een economisch en technisch verantwoorde service kan verlenen.

Washington. — De Amerikaanse commissie voor atoomenergie heeft meegedeeld, dat de Sovjet-Unie zaterdag één kernproef heeft genomen in Siberië. er werden geen verdere bijzonderheden verstrekt. De verklaring is de eerste bekendmaking van een Russische kernproef sedert 10 oktober.

Verdediging van de Algerijns-Tunesische grens. Franse werklieden, die bewoners zijn van het omliggende gebied, hebben tussen Algerië en Tunis een prikkeldraadversperring opgeworpen, als een scherpe grenslijn door het dorre landschap.

Publiek moet op de hoogte zijn van gezondheidstoestand der staatslieden

Londen. — De Britse arts dr Hugh J. l'Etang heeft in het Britse medische vakblad „The Practitioner" stelling genomen tegen de mening, dat het openbaar maken van gegevens over de gezondheidstoestand van staatslieden „morbide nieuwsgierigheid" zou zijn.

Hij schrijft, dat in het verleden te vaak deze gegevens zijn achtergehouden, waardoor „het publiek niet op de hoogte was van het feit, dat er staatslieden in functie waren, die in feite niet meer capabel waren hun dienst te vervullen". Hij zeide, dat vooral tijdens de oorlogsjaren talrijke beslissingen genomen zijn, die „belangrijk aangetast" waren door de ziektetoestand van de staatsleiders.

Dr l'Etang haalt voorbeelden aan, zoals dat van president Roosevelt, wiens roemruchte „Yalta" concessies (aan de Russen) gekenschetst werden als beslissingen „genomen door een stervende" man, ofschoon tijdens de conferentiedagen zelf, journalisten de Amerikaanse president karakteriseerden als een man, die in het bezit was van alle lichamelijk potentieel. „Inderdaad moeilijk te geloven", vindt dr l'Etang, die verder er aan herinnert, dat Woodrow Wilson in 1918 tekenen vertoonde van aderverkalking en hypertensie, en dat Chamberlain twee jaar na zijn ontslag stierf na drie buikoperaties te hebben ondergaan.

„De moderne staatsman heeft zeer veel lichamelijke kracht nodig", aldus dr l'Etang, „maar men moet niet vergeten, dat het mensen zijn, die dezelfde ziekten als alle anderen kunnen hebben."

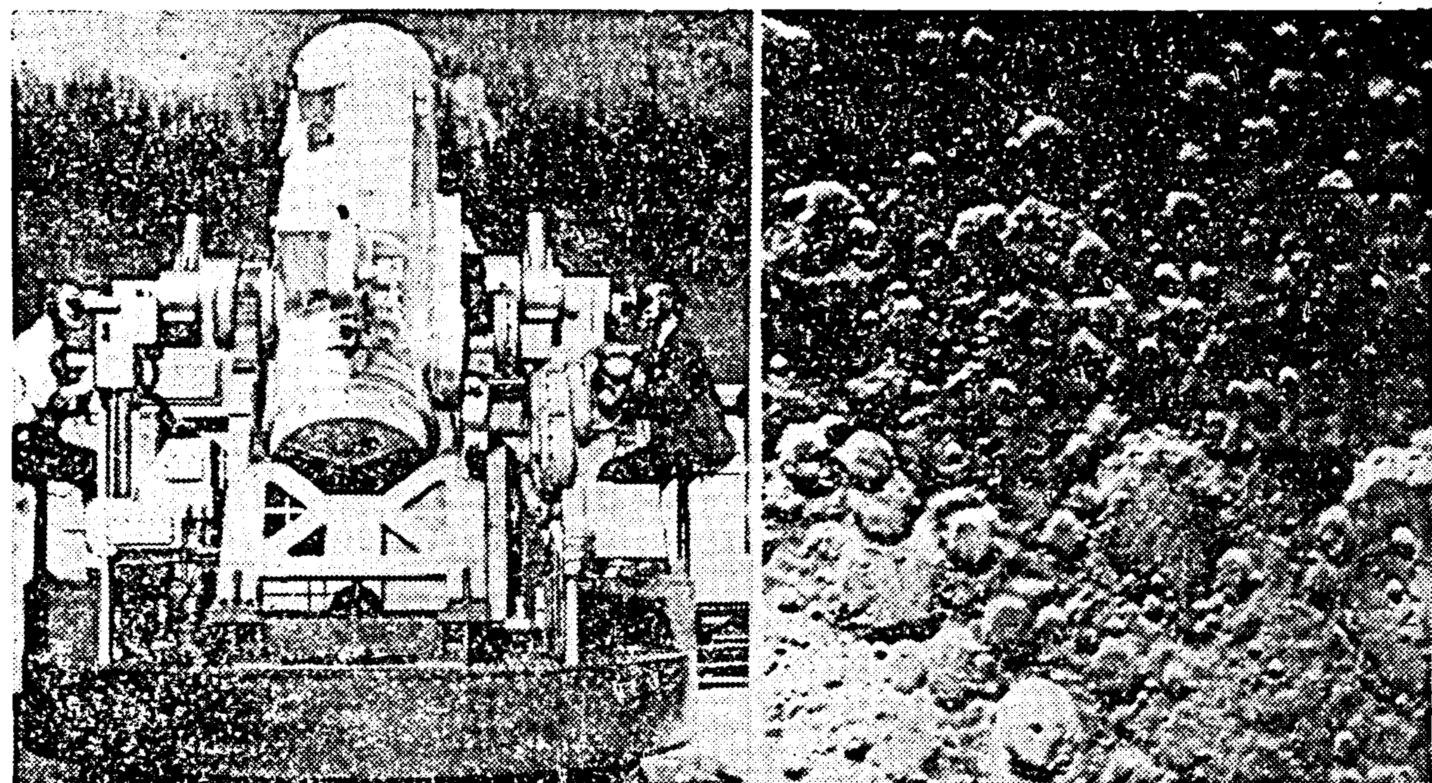
Hiermede weersprak hij de kritiek die geleverd is op het openbaar maken van Eisenhowers ziekteverloop.

BEN GOERION dient zijn ontslag in

Jeruzalem. — De Israelische premier, David Ben Goerion, heeft zijn ontslag als minister-president ingediend, omdat hij „niet in staat was de schade aan zijn coalitie-kabinet te herstellen".

Links: H.M. Koningin Juliana ontving enige tijd geleden op het Huis ten Bosch in Den Haag de ambassadeur van Iran, Z.E. Abdol Hossein Meftah, die zijn geloofsbrieven kwam aanbieden. De Iraanse gezant inspecteert de erewacht voor het paleis. Rechts: evenals de Iraanse ambassadeur werd ook de gezant van Uruguay, Z.E. Alfredo Pancheco, door H.M. de Koningin ontvangen, waarbij hij zijn geloofsbrieven overhandigde. Rechts van de gezant W. Graaf v. Limburg Stirum, kamerheer i.b.d. van H.M. de Koningin.

Links: de „Roti", de nieuwste camera van de Amerikaanse Luchtstrijdkrachten, met een brandpuntsafstand van 590 inches. De camera staat te Melbourne Beach in Florida. Rechts: foto van de maan. Waar dus de Russen waarschijnlijk zeer spoedig een raket op de maan zullen afzetten, zullen de Amerikanen in ieder geval voor een goede foto kunnen zorgdragen. Zodat ook de landen, die niet over een dergelijke apparatuur beschikken, van het verrassende „ver-gezicht" kunnen genieten.

Woningnood in Nederland door kapitaalnood verlengd

Amsterdam. — In het jongste nummer van de Ec. Soc. Ber. is een artikel over „Kapitaalnood in Nederland" verschenen van de hand van drs. J. C. Brezet.

In dit artikel staat onder meer: In de loop van 1956 deed zich op de Nederlandse geld- en kapitaalmarkt een verkrapping voor. Deze verkrapping spitste zich toe in 1957, zozeer, dat het niet overdreven is thans van een toestand van kapitaalnood te spreken."

Een van de oorzaken ligt volgens het artikel bij de besparingen. Het merkt op, dat er, aangezien er geen onaanzienlijke kans bestaat dat er van een aanmerkelijke besparingsvergroting niet al te veel terecht zal komen, geen handhaving van het peil van de laatste jaren zal voorkomen in de investeringen. Het peil werd overigens bereikt dankzij het interen op reserves.

„Er zal dus gekapt moeten worden", aldus de schrijver, „en vermoedelijk over de gehele linie. Hoewel een zekere prioriteitsbepaling hierbij meer bevrediging zou schenken dan het zonder meer snoeien, valt te vrezen dat de investeringsbeperking relatief zwaar zal drukken op de particuliere woningbouw".

Het droevige hierbij is", zo luidt het oordeel van drs. Brezet, „dat de woningnood (dus) nog eens met een onbekend aantal jaren wordt geprolongeerd".

Inmiddels heeft het centrale bureau voor de statistiek een overzicht samengesteld van het in 1956 gedane bruto en netto beroep op de Nederlandse kapitaalmarkt. Deze markt wordt hierbij verdeeld in enkele sectoren, t.w., het rijk, de lagere sector, I.C. de particuliere ondernemingen en instellingen waarvan de aandelen op de Amsterdamse beurs zijn genoteerd.

Het totale nettoberoep van al deze instellingen bedroeg (in miljoenen guldens Ned. Crt.) 1547 (1955:2154). Hiervan werd door het rijk opgenomen 147, de lagere en semi-publiekrechtelijke lichamen 732 en door de private sector 668. Het algemene totale bruto beroep bedroeg 2295, waardoor vrijgekomen is 647, indien dit gesteld wordt tegen het nettoberoep met een totaal van 1648.

De openbare nieuwe uitgifte van obligaties en aandelen van niet officieel ter beurze genoteerde instellingen beliep in 1956 (hier is de eenheid Nf 1000) reëel 6220 (1955:8236) en nominaal 8880 (12.731), waarvan aandelen reëel 1868 (2784) en minimaal 4524(7281). En obligaties reëel 4352(5452) en nominaal 4356(5450).

Ook heeft het CBS een overzicht opgesteld van de buitenlandse vraag op de Nederlandse kapitaalmarkt. De reëele waarde hiervan bedroeg in 1956 Nf 49 miljoen, uitsluitend aan onderhandse leningen tegen Nf. 288 miljoen in 1955. De vermindering van het bedrag waarvoor in 1956 een beroep op de kapitaalmarkt is gedaan is voornamelijk het gevolg van de geringere uitgifte van obligaties door het rijk.

Ter verkrijging van een voorlopige indruk van de kapitaalmarkt in 1957, heeft het CBS tevens het waargenomen beroep in januari/september van dit jaar geregistreerd. De voorlopige bedragen van dit beroep luiden (in miljoen gld. Ned. Crt.) 947 (zelfde periode 1955: 6 1674), waarvan onderhandse leningen op lange termijn 429 (812), aandelen 61; (122) en obligaties 457 (740). De gegevens over de onderhandse leningen in de private sector zijn nog niet beschikbaar.

Van Beinum in ziekenhuis opgenomen

's-Gravenhage. — Eduard van Beinum, de dirigent van het Amsterdamse concertgebouworkest, is opgenomen in een ziekenhuis in Californië.

In november was van Beinum weer naar Amerika gegaan om het Philharmonisch Orkest van Los Angeles te leiden. Hij was toen nog niet volledig hersteld van een influenza-aanval.

Een overladen programma in Los Angeles en andere steden heeft hem geen gelegenheid gegeven weer geheel op krachten te komen. Hij is thans voor observatie en behandeling opgenomen.

Engeland gaat raketbases aanleggen

Londen. — Volgens de „Daily Mail" zal men in de komende lente in Engeland beginnen met de aanleg van vier bases voor het afvuren van Amerikaanse raketten. Een komt er in Schotland, de andere drie aan de Britse oostkust. De definitieve overeenkomst voor levering van Amerikaanse raketten zal in januari getekend worden, aldus het blad.

Noodtoestand afgekondigd in deel van Ghana

Accra. — Het ministerie van binnenlandse zaken van Ghana heeft bekendgemaakt, dat in Koemasi, de hoofdstad van Asjanti, de noodtoestand is afgekondigd. De maatregel had de goedkeuring gekregen van gouverneur-generaal lord Listowel en houdt verband met „de toestand, die ter plaatse is ontstaan door de spanning tussen rivaliserende partijen in de Mohammedaanse gemeenschap."

Engelse socialisten blijven tegen inrichten van raketbases

Londen. — Het Britse Lagerhuis heeft een motie van de socialistische oppositie met 289 tegen 251 stemmen verworpen, waarin kritiek werd geuit op de politiek van de conservatieve regering ten aanzien van de op de Navo-conferentie te Parijs behandelde punten.

De onafhankelijke conservatief lord Hinchingbrooke werd door socialistische parlementsleden toegejuicht, toen hij zei: Ik verzoek de regering plechtig de inrichting van raketbases in ons land uit te stellen, totdat de openbare mening veel meer ingelicht zal zijn.

Lord Hinchingbrook is een van de negen conservatieve parlementsleden, die uit de partij zijn getreden, omdat zij de houding van de conservatieve regering in de kwestie-Suez niet krachtig genoeg vonden.

Lord Hinchingbrook zei, dat hij en zijn vrienden zich van stemming zullen onthouden, zolang de regering niet meer gegevens heeft bekendgemaakt.

Volgens hem dient de Westeuropese Unie de belangrijkste politieke macht in Europa zijn. De Navo dient een minder grote plaats in te nemen. De Amerikanen willen Europa gebruiken voor hun eigen bescherming, zo was zijn betoog.

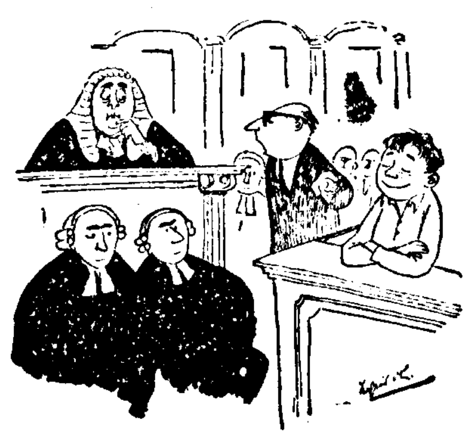
Minister-president MacMillan heeft in het Lagerhuis verklaard, dat de Navo-conferentie te Parijs zal leiden tot versterking van onze positie, zowel wat betreft de verdediging van de vrijheid, waarin wij geloven, als het streven naar vrede.

Naar aanleiding van lord Hinchingbrookes kritiek op de Amerikanen herinnerde MacMillan eraan, dat men in de negen jaar, waarin men heeft gewerkt aan de opbouw van de Navo, heeft geleefd onder bescherming van de sterke, Amerikaanse luchtmacht.

Tussen neus en lippen

Met duizenden liters tegelijk

Hoe ze dat daar in München na al dat bier zo precies hebben kunnen uitrekenen mag de bekende joost weten, maar in ieder geval beweren verscheidene lieden, die het blijkbaar toch nauwkeurig hebben uitgekiend, dat er tijdens de traditionele bierfeesten in München, die zestien dagen duurden, dit jaar ruim 3.300.000 miljoen liter van het gerstenat in de dorstige kelen van de Münchenaren en de duizenden mee-drinkers-van-buiten is verdwenen. Daar is het overigens niet bij gebleven. Er werden namelijk ook nog 135.000 liter wijn en 300.000 liter koffie weggewerkt. Opdat de dorst levendig zou worden gehouden moesten ruim 200.000 gebraden kuikens het ontgelden en resulteerden de optelsommen van de worstfabrikanten in een aantal van 2.600.000 stuks. De visboeren kwamen overigens ook best aan hun trekken. Bij al dat vocht liet ruim 800 ton vis zich best smaken. En toch zijn er nu nog mensen in München, die vinden dat de uitkomsten veel beter hadden kunnen zijn.

Mars-planten

De aarde is gebombardeerd met zaden uit het heelal. Dat is de conclusie, die de vliegende schotelvereniging van Bournemouth in Engeland heeft getrokken uit de aanwezigheid van een vreemde plant, die in een tuintje van een van de inwoners van Bournemouth groeit. De plant, die 60 centimeter hoog is, draagt eivormige vruchten, die met stekels bedekt zijn en een vreemde geur verspreiden. Het kan ook wel zo zijn, zo verklaarde de secretaris van de vereniging, dat mannen met een vliegende schotel in het geheim zijn geland en in het tuintje van de bewuste inwoner het plantje zelf in de grond hebben gezet. Intussen is op enige afstand van de „Mars" plant een soortgelijk gewas gevonden.

Vakmannetje

Enkele dagen geleden besloot de kinderrechter van het Engelse plaatsje South Shields een zestienjarige jongen, die 49 shilling had gestolen, door een psychiater te laten onderzoeken. De volgende dag verscheen de jongen opnieuw voor de rechter, nu omdat hij 1 pond van de psychiater had gestolen......

Verrassing

Een 63-jarige grootmoeder in Goetzis in Oostenrijk ontving dezer dagen tot haar grote verbazing een kaart, waarop de aankondiging van haar eigen geboorte stond. De postkaart was in 1894 geschreven door haar ouders om „de geboorte van een sterk meisje" aan te kondigen. De kaart was evenwel bij de posterijen zoek geraakt. Enkele dagen geleden werd de kaart echter teruggevonden en toen doorgezonden naar de nabestaanden van de afzender; die nabestaande was het 63-jarige „sterke meisje", dat inmiddels dus al grootmoeder was geworden.

Het gebeurde in Nederland...

Het Straatje van Vermeer — Op de Vlamingstraat 22 te Delft? — Vermeer heeft zijn werk nooit willen verkopen

In het gulden licht van een zomerse achtermiddag zat drie honderd jaar geleden ergens een schilder aan een der smalle, zonoverspoelde Delftse grachten. Met vaste hand en rustige zekerheid was hij bezig op het doek een eenvoudige maar soliede burgermanswoning af te beelden. Hoog boven de roestbruine daken en het rijpe zomerloof dreven traag wat witte wolken als ijle, vervloeiende gedachten. De liefdevolle aandacht van de schilder concentreerde zich op de bijna roerloze gestalte van een weduwe, die gezeten in de deuropening haar handwerkje voltooide en rondom haar bouwde hij in een stemmige harmonie van warme bezonken kleuren een subtiele sfeer van licht en stilte, waarin zowel stéén voor stéén, als het huis het groen, wolken en de mensen werden opgenomen in een bezielde eenheid van hogere orde.

Thans hangt dit schilderij in het Rijksmuseum. Het is over de hele wereld bekend als Het Straatje van Vermeer. Sir Henry Deterdincg kocht het voor ƒ 1.200.000,- en gaf het daarna aan het museum ten geschenke. Vermeer heeft dit werk, evenmin als zijn andere overigens, nooit willen verkopen.

• • •

Dezer dagen is Het Straatje weer eens in het nieuws gekomen, omdat de heer de Vries uit Delft met klem van argumenten naar voren heeft gebracht, dat op de Vlamingstraat 22 — waar hij thans woont — eertijds het huis heeft gestaan, dat Vermeer heeft afgebeeld. De heer de Vries brengt daarbij naar voren, dat de moeder van Johannes Vermeer na de dood van haar man naar de Vlamingstraat is getrokken. Op de plaats van het huidige pand op nr. 22 stond vroeger een herberg welke — volgens een bestaande oude prent — belangrijke punten van overeenkomst met het schilderij toonde. Stand en indeling van ramen en deur waren volkomen identiek, alsook de plaats der ijzeren muurankers, de stoep en de poort, welke laatste gedeeltelijk verlaagd nog aanwezig zou zijn. Als bezwaar tegen deze stelling kan aangevoerd worden, dat uit de volledige koop- en huurcontracten uit die tijd nergens blijkt, dat de moeder van Vermeer daar gewoond heeft, al kan zij daar natuurlijk een deel van de bedoelde woning gehuurd hebben.

• • •

Vermeer trouwde jong en trok in bij zijn rijke schoonmoeder. Deze had een grondige afkeer van schilders en heeft het huwelijk zoveel mogelijk tegengewerkt. Toen zij er tenslotte in berustte, heeft Vermeer een carrière als schilder met eigen atelier en leerjongens moeten opgeven, aangezien de strenge matrone hiervoor geen plaats in haar huis wenste in te ruimen. Het bloed kruipt echter waar het niet gaan kan en zij kon de talentvolle jonge schilder onmogelijk verbieden zijn beminde jonge vrouw en later zijn kinderen, zijn vrienden en wellicht ook haar zelf te schilderen. En zo zullen de figuren uit zijn werken wel in zijn directe omgeving gezocht moeten worden en heeft hij zijn doeken nooit verkocht, omdat zij wellicht bedoeld waren later de woningen van zijn kinderen te sieren. Zo gezien laat het zich zeer wel verklaren, dat hij op een zomermiddag met palet en penseel naar de Vlamingstraat is getogen en daar Het Straatje heeft geschilderd met zijn eigen moeder, op de plaats en in de houding, zoals hij haar zo vaak bad aangetroffen.

Jeugd-zwemkampioenschappen ASIENTO

(Vervolg verslag van gisteren)

50 m. Vrije slag.
1. Anja Janse 38.1 sec.
2. Joke Balkhoven 38.5 sec.
3. Karin Kuiper 39.5 sec.

Jongens..
50 m. Vlinderslag.
1. Hans Parrel 40.5 sec.
2. Heyme Visser 41.2 sec.
3. Henk Harkink 44..— sec.

50 m. Schoolslag.
1. Heyme Visser 42.3 sec.
2. Hans Parrel 43.3 sec.
3. Frank Storm 44.- sec.

50 m. Rugslag
1. Frank Storm 40.7 sec.
2. Gert Jan Storm 41.4 sec.
3. Jan Visser 42.- sec.

50 m. Vrije slag.
1. Hans Parrel 35.3 sec.
2. Frank Storm 35.9 sec.
3. Heyme Visser 36.5 sec.

Gezien het feit dat alle deelnemers bij dit soort wedstrijden inschrijven op tenminste twee en soms zelfs vier individuele zwemnummers en deze nummers binnen het tijdsbestek van enkele uren verzwommen moeten worden, kunnen uitsluitend de uitslagen op de eerste zwemnummers als maatstaf voor de kwaliteit van de prestaties genomen worden.

De Vlinderslag nummers werden deze middag in de diverse groepen het eerst verzwommen. 28 Zwemmers en Zwemsters kwamen hierop uit en 26 van hen verbeterden hun persoonlijke en andere records. Hieruit kunnen we dus afleiden, dat onze zwemjeugd op de goede weg is om het zwemmen op ons eiland naar de top te brengen, en wellicht op internationaal niveau ook een (zij het een bescheiden) woordje mee te spreken.

Tot slot van deze zwemwedstrijden vond een waterpolo wedstrijd plaats tussen de veteranen van de Robben en Asiento, welke het aanzien meer dan waard was en eindigde in een 5—2 overwinning voor Asiento.

Voor Asiento gingen de volgende spelers te water: P. Thijssen, W. Nieuwenhoff, A. Veldkamp, Kapaan, Pille, Helle en als aanvulling semie veteraan P. Smits.

De Robben stelden hier tegenover de heren v. Putten, Molenaar, D. v. Vliet, Koeleman, Venekate en Hofland, terwijl de actieve plaatsvervangend badmeester van Rust en Burgh, Berkhof zo vriendelijk was om als 7e man te fungeren. Zeer geraffineerde staaltjes polo werden door deze veteranen ten toon gespreid en zo er al sprake was van een gebrek aan snelheid dan werd dit volkomen geneutraliseerd door de echte ouderwetse polo trucjes, waar scheidsrechter v.d. Ende dan maar moest trachten uit wijs te worden.

Dit lofwaardig initiatief van de zwemclub Asiento viel dermate in de smaak dat verscheidene veteranen, nog buiten adem van de wedstrijd, al informeerden naar de datum waarop er een revanche gehouden zal worden.

Uit zeer betrouwbare bron vernamen wij later dat dit waarschijnlijk zal geschieden op één der dagen waarop de Ned. Ant. Zwemkampioenschappen zullen worden gehouden.

Deze zullen worden verzwommen in 4 dagen waardoor een ieder in de gelegenheid is om voor een bepaald nummer volkomen fris aan de start te verschijnen. Als vermoedelijke data werden opgegeven 22, 23, 24 en 25 januari 1958.

Aan het einde van deze zeer geslaagde wedstrijdmiddag reikte de voorzitter van de zwemclub Asiento de prijzen uit en gaf in een nutshell een kort overzicht van de activiteiten van de zwemclub Asiento, waarbij hij al zijn medebestuurderen en diegenen die daadwerkelijk hun steentje tot een verdere propagandering van de zwemsport op ons eiland hadden bijgedragen, van harte dank zegde.

Londen. — De Sovjet-Unie stelt zich voor 125 raketten te lanceren voor wetenschappelijk onderzoek in het kader van het internationale geofysische jaar, aldus heeft Radio Moskou gemeld.

Spoetnik I zal binnenkort neerdalen

Moskou. — De eerste Russische kunstmaan zal naar verwachting de dichte luchtlagen van de dampkring binnendringen en in de eerste dagen van januari haar bestaan beëindigen. Dit heeft het Russische persbureau Tass gemeld.

Tass meldde, dat de baan van de eerste kunstmaan aanmerkelijk kleiner is geworden. De maximale afstand van de aarde is nog slechts 320 km., tegen 950 na het afschieten. Verwacht wordt, dat de eerste Spoetnik in de eerste dagen van januari aan zijn einde zal komen.

Aan het eind van dit jaar zal de eerste satelliet 1348 wentelingen om de aarde hebben gemaakt en daarbij een afstand van circa 57.600.000 KM hebben afgelegd.

Veiligheidsmaatregelen te Cape Canaveral

Cape Canaveral. — Particulieren mogen geen filmjournaal- en televisie-opnamen meer maken op het proefterrein voor raketten te Cape Canaveral.

De toegang tot de plaats waar fotografen en verslaggevers een uitkijkpost hadden, is al afgesloten. Een woordvoerder van de Amerikaanse luchtmacht verklaarde, dat dit nog maar het begin is van een reeks maatregelen om verslaggevers etc. te weren van het proefterrein.

Voor de omheining van genoemde plaats staat een bord met het opschrift: Het is verboden camera's, verrekijkers, vuurwapens, ontplofbaar materiaal etc. bij zich te hebben.

De luchtmacht verklaarde, dat men door de veiligheidsmaatregelen wil voorkomen, dat niet door hogerhand goedgekeurde foto's van geheime projektielen in het bezit komen van mogelijke vijanden van de V.S.

Teheran. — In het Westperzische gebied, dat kort geleden door een ernstige aardbeving werd getroffen, sneeuwt het en regent het op het ogenblik buitensporig. Dit maakt het leven voor degenen, die de ramp overleefden, bijzonder moeilijk. Velen van hen hebben nog steeds geen dak boven het hoofd, zo melden officiële rapporten. Het Perzische Rode Kruis heeft in dit verband op alle landen een beroep gedaan dekens, tenten en kleren te zenden.

Inventarissen voor Surinaamse ziekenhuizen te Amsterdam

Amsterdam. — Dezer dagen zijn op dekschuiten aan de Handelskade te Amsterdam gearriveerd twee maal 200 M3 onderdelen, tezamen de inventarissen voor twee ziekenhuizen in Suriname.

De zending hiervan is het resultaat van inzamelingsacties van het Wilhelminafonds ter bestrijding van tuberculose in Suriname.

Met schepen van de KNSM gaan deze goederen, resp. 3 en 10 januari a.s. naar het Koningin Juliana Ziekenhuis te Kabee en het King Hospitaal op Stoelmans eiland.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

61

„Ik heb het gevoel, dat er verraad in het spel is," merkte monsieur Durand op. „Het kan bijna niet anders. Wat denkt u er van mademoiselle?"

„Ik weet het niet, ik heb niets bijzonders gemerkt en deed precies wat Brentano van me vroeg. Voor hoeveel geld er die avond is verhandeld, is mij volkomen onbekend. Ik wilde, dat ik er nooit mee begonnen was......die arme Brentano...... ik vind het afschuwelijk."

„Waarom verzette hij zich zo tegen zijn arrestatie? Hij was altijd handig genoeg om er tussen uit te glippen, hij bewees dat talloze malen."

Monsieur Durand bleef Alice aankijken, hetgeen haar echter niet in de war bracht. Ze antwoordde volkomen rustig:

„Daar kan ik u geen antwoord op geven, maar ik vermoed, dat hij geprikkeld werd, toen alles onverwacht verkeerd begon te lopen. Hij moet een afspraak met Umberto hebben gemaakt, om op een bepaald teken alles te verduisteren, ik kan anders geen verklaring vinden voor het feit, dat alle lichten plotseling uitgingen. Hij moet derhalve volgens een bepaald plan hebben gehandeld."

Monsieur Durand vroeg:

„Heeft de politie u ook een verhoor afgenomen?"

Alice antwoordde daarop:

„Jazeker, ze hebben me van alles gevraagd, maar ik deed alsof ik van niets wist, ten slotte moesten ze me vrij laten bij gebrek aan bewijs."

„Ja" peinsde monsieur Durand, „daar zal Antonio voor gezorgd hebben......maar...... ik ben hierheen gekomen om met u af te rekenen en al is Antonio er helaas niet meer, uw aandeel komt u rechtens toe. Hier heeft u een enveloppe met Belgisch bankpapier, ter waarde van ongeveer negenhonderd Hollandse guldens. Wanneer u dat mocht wensen, kan ik het u ook in Hollands geld uitbetalen."

Monsieur Durand overhandigde haar een enveloppe, maar zij weerde deze heftig af.

„Oh, nee, monsieur Durand, voor geen geld zou ik dit kunnen aanvaarden. Ik heb u verteld, dat dit de eerste keer was, dat ik mijn medewerking verleende, maar het is tevens de laatste keer geweest. Ik zal mr. Derby zeggen, dat ik de aangeboden baan niet aanvaard. Ik verzoek u, dat geld als het uwe te beschouwen of ter beschikking te stellen van de nabestaanden van Brentano, u kunt dat regelen zoals u wilt, maar ik wil er niets meer mee te maken hebben......"

Ze maakte een afwerend gebaar.

Een ogenblik bleven beiden Alice verbaasd aanstaren, toen zei monsieur Durand:

„Het is goed mademoiselle, dat wij volkomen op de hoogte zijn van de situatie. Uw verhaal klopt precies. Wij wisten alles. Is het u niet opgevallen, dat wij op de hoogte waren van uw adres?" Hij keek Alice strak aan.

„Wij weten mademoiselle, dat u niet bekend bent met onze organisatie, dat u volkomen bona-fide is, ook al logeerde u bij een inspecteur van politie. Om mij daarvan te overtuigen, was mede het doel van mijn bezoek aan u."

Hij boog zich voorover naar Alice en zei, op elk woord de nadruk leggend:

„Zou dat niet het geval zijn geweest, mademoiselle......dan......ja, dan zouden er andere dingen gebeurd zijn of......gaan gebeuren...... U begrijpt me zeker wel?"

De laatste woorden werden zéér dreigend uitgesproken.

Alice deed een pas achteruit, bleek van schrik. Madame Durand had blijkbaar medelijden met haar, want ze ging naar Alice toe, legde een hand op haar arm, keek haar hoofdschuddend aan en zei: „Lieve kind, maak je geen zorgen, deze episode kun je als afgedaan beschouwen...... je hebt niets meer te vrezen. Laat ik je bedanken voor je geschenk en je zeggen, dat ik je motieven waard...

Zij wendde zich tot haar man:

„Ik geloof Jean, dat we nu wel kunnen ga...

Beiden verlieten de kamer met een „au re... mademoiselle," nagestaard door Alice, die di... onwerkelijk aanvoelde.

„Droom ik......heb ik een nachtmerrie?......Dat ...gende, valse gezicht van Durand......om nooit te ...geten......Henk kom toch, ik heb je zo nodig...... als hem maar niets is overkomen......het is al ... uur."

Eindelijk rinkelde de telefoon......Legrand aa... andere kant.

„Hier Legrand, mademoiselle. Ik verzocht u ...specteur Kielstra te vragen, mij direct na aanko... op te bellen, maar ik kreeg geen bericht."

„Oh inspecteur, hij is er nog steeds nie... ik vrees het ergste. Ik durfde u niet o... bellen en vond het te gevaarlijk om mevrouw Kiel... inlichtingen te vragen."

„Dat had u toch zonder bezwaar kunnen doe..." was het verwonderde bescheid.

„Ja, maar......" antwoordde Alice zenuwach... „ik heb bezoek gehad van een monsieur en ... dame Durand, ze kwamen mijn aandeel van de ... brengen......gelukkig hadden ze geen bewijzen, ...ders was het zeker mis gegaan......"

Legrand viel haar in de rede.

„Wat zegt u......Durand......was die bij u?"

„Ja inspecteur."

„Grote goden......laat u hem vooral niet bij u ...nen......ik zal direct een rechercheur naar uw ... sturen......U heeft er goed aan gedaan niet naar ... buitenland te hebben getelefoneerd......ik zal di... verbinding zoeken met Den Haag en zodra ik ... weet, bel ik u terug."

„Oh inspecteur, er zal hem toch niets zijn o...komen? Vergeet u vooral niet mij bericht te ...den...... ik ben zo bang......ik ben zo alleen...... komt nooit te laat en anders had hij zeker ... boodschap gestuurd."

„Maakt u zich niet ongerust," troostte Legr... „Ik zal alles in het werk stellen om uit te vi... wat er aan de hand is."

Weer kropen een paar uur voorbij, uren, die ware marteling voor Alice waren.

(Wordt vervolgd)